

BELANGRIJK

Deze tekst mag gratis gelezen worden.

Wie deze komedie wil opvoeren dient contact op te nemen met [Toneelfonds Janssens](#) en [SABAM](#).

HET NUT VAN KOFFIEPRUT

Het nut van koffieprut

(versie van "Glazen bol en koffieprut")

Komedie in 3 bedrijven
Van Hilda Vleugels
Voor 4 dames, 4 heren

Wettelijk depot D/1997/220/51
ISBN 90-385-0526-4

© 1997 Toneelfonds J. Janssens/Hilda Vleugels

DECOR

Het stuk speelt zich af 's op een kampeerterrein.

De proloog en epiloog vinden plaats in een waarzegsterskamer.

1. De kampeerplaats

De voorzijden van een caravan (met raam en deur) bezetten de linker-, rechter- en achterwand. Voor elke deur: een trapje.

Vooraan links is een weg naar de camping-faciliteiten, gecamoufleerd door een denneboom. Vooraan rechts: eveneens een denneboom.

Links en rechts naast de achterste caravan staan windschermen. Achter de windschermen is toegang tot de achterzijde van de caravans.

2. De waarzegsterskamer

Hiervoor kan de open ruimte van de kampeerplaats gebruikt worden.

Met zwarte doeken en snel-demonteerbare kaders, wordt een klein donkere kamertje gemaakt. Achteraan rechts: een ingang.

In het midden: een tafel met een tafelkleed dat tot op de grond reikt. Vier stoelen. Op de tafel staat een kristallen bol, voorzien van lichteffecten.

Onder de tafel: een geluidsinstallatie met microfoon.

Speciale lichteffecten voor een spookachtige "sceance".

PERSONAGES

1° koppel

URSULA : Potige huisvrouw. Energiek. Eenvoudig van geest.

GUST : Corpulente, onhandige man. Liever lui dan moe. Praat traag.

2° koppel

PASCALÉ: Jong, mooi vrouwtje. Nerveus, onzeker type.

PHILIP: Onderwijzer. Donker haar, snor. Betweter.

3° koppel

MARJAN: Huisvrouw. Optimistisch, verstandig.

THOMAS: Argwanende knorpot. Eeuwige pessimist.

4° koppel

MADAME BLANCHE: Tyrannieke waarzegster. Zwarte pruik. Felrode lipstick.

Zigeunerkleding.

GERARD: Pantoffelheld.

PROLOOG

(MADAME BLANCHE zit aan de tafel en leest een damesweekblad. De deurbel gaat. Madame blanche zet pruik op.)

MADAME BLANCHE: Gerard! Bezoek! Zet de cassette-recorder al maar op!

GERARD: *(off set)* Ja, Siska.

MADAME BLANCHE: En Gerard!

GERARD: Ja, Siska?

MADAME BLANCHE: Zorg dat ge op tijd zijt met de licht-effecten.

GERARD: Ja, Siska.

(Lugubermuziek. URSULA, PASCALE and bang MARJAN op.)

MARJAN: Oei, hier is 't donker.

PASCALE: *(griezelt)* Luguber.

MADAME BLANCHE: *(met duistere stem)* Kom binnen dames.

PASCALE: Ik durf niet.

URSULA: Komaan Pascale. Hier wordt ge niet opgegeten. Daarbij, die madame heeft al gegeten. Kijk maar. De confituur hangt nog aan haar mond.

PASCALE: Zijt ge zeker dat dat geen vampier is?

URSULA: Ge moet niet bang zijn. Ik heb knoflook bij. Als 't een vampier is zal ze direct beginnen verschrompelen.

MARJAN: Kunt u niet wat meer licht maken, mevrouw?

MADAME BLANCHE: De waarzeggerij is een occulte wetenschap die tussen schemer en duister beoefend wordt. De geesteskrachten, net zoals vleermuizen en uilen, zijn actiever in het duister.

(Lichteffecten. PASCALE krijgt. URSULA is nerveus.)

MADAME BLANCHE: Neem plaats, dames. Wat kan ik voor jullie doen? De prijzen zijn als volgt: 500 frank voor een toekomstvoorspelling uit koffieprut; 1000 frank voor een toekomstvoorspelling met tarotkaarten; 1500 frank voor het raadplegen van de glazen bol en 2000 voor een seance met een geest naar keuze.

MARJAN: Dat zijn toch groepspreizen?

MADAME BLANCHE: Dat zijn prijzen per persoon.

URSULA: Amai Lowis! Da's gene kattedepis!

PASCALE: Ik heb maar 1000 frank bij!

URSULA: Luister madam. Wij gaan morgen met ons drieën op vakantie naar een camping in de Ardennen. Als gij in uw glazen bol de situatie van Pascale bekijkt en ge zoemt dan een beetje achteruit, dan ziet ge mijn caravan en die van Marjan ook staan. Voor zo'n klein moeite gaat ge toch de volle pot niet vragen, zeker!

MARJAN: Wij willen alleen maar weten hoe het weer zal zijn.

URSULA: Wij vertrouwen De Boosere niet, ziet ge.

PASCALE: Nee! Ik wil meer weten! Ik wil weten... of mijn ventje mij graag zal zien tijdens de vakantie.

MARJAN: Maar Pascale! Uw Philip ziet u toch graag!

PASCALE: Waarom maken wij dan zoveel ruzie?

MADAME BLANCHE: Voor dames met huwelijksproblemen heb ik een speciaal tarief: 3000 frank voor een groepsconsultatie.

PASCALE: Met de glazen bol?

MADAME BLANCHE: Met de bol.

PASCALE: Vinden jullie dat goed?

URSULA: Krijg ik dan ook instructies voor mijn geval?

PASCALE: Welk geval?

URSULA: Wel, voor die lamzak waar ik al twintig jaar mee op mijn kot zit.

MARJAN: Doe maar, mevrouw. Voor 3000 frank waarzeggerij. (betaalt)

MADAME BLANCHE: Mag ik u dan nu om stilte verzoeken zodat ik mij kan concentreren? Complete stilte asjeblieft.

MADAME BLANCHE: (*hokuspokust over glazen bol*) Ik zie, ik zie, ik zie...

URSULA: Ik zie niks!

MADAME BLANCHE: Ik zie, ik zie... een camping.

PASCALE: Waar? Waar?

MADAME BLANCHE: Een camping tussen dennebomen, in een heuvelig landschap, nabij een lieflijk beekje.

PASCALE: Dat is het! Dat moet onze camping in Belvaux zijn. Ziet ge mijn man, madame? Is hij goed gezind?

MADAME BLANCHE: Ik zie, ik zie... een witte caravan.

PASCALE: Dat is die van ons!

URSULA: Ik heb ook een witte!

MARJAN: De meeste caravans zijn wit.

MADAME BLANCHE: Ik zie, ik zie... een man.

PASCALE: Is het Philip? Heeft hij donker haar en een snorretje?

MADAME BLANCHE: Een man die op Leonardo di Caprio lijkt komt uit de caravan.

PASCALE: Dat is hij! Dat is Philip! Wat doet hij?

MADAME BLANCHE: De man bukt zich en raapt iets op.

PASCALE: Oh nee! Ik heb weeral iets laten rondslingeren. Sla dat stuk maar over, madame. Dat ken ik. Ik zal wel weer naar mijn voeten krijgen. Ik heb het altijd gedaan.

MADAME BLANCHE: Nu wordt het beeld wazig.

PASCALE: Is het al gedaan?

URSULA: Jawadde! Een juke-box speelt langer voor 3000 frank, zulle!

MADAME BLANCHE: Het karakter van de man komt te voorschijn.

PASCALE: Spoel dat maar door. Zijn karakter ken ik. Philip is een typische onderwijzer. Hij mag gebreken hebben, maar al de anderen moeten perfect zijn.

MADAME BLANCHE: Deze man heeft drie karakters: een dat hij laat zien, een dat hij heeft en een dat hij denkt dat hij heeft.

PASCALE: Klopt. En 't is met datgene dat hij laat zien dat ik het meeste last heb. Ik wou dat niet zo'n betweter was en dat we minder ruzie hadden.

URSULA: Zoem eens naar onze caravan, madam. Zie eens wat onze Gust aan 't doen is? Wedden dat hij weer met zijn luie kont in de zetel ligt? De lamzak. Kunt gij in uw bol eens niet zien wat ik daar kan aan doen?

MARJAN: Doe toch geen moeite! Van een man krijgt ge alleen maar iets gedaan als ge er niet mee getrouwd zijt.

MADAME BLANCHE: Vrouwen zijn geschapen om mannen te temmen. Maar de juiste kennis van zaken ligt verborgen in het rijk der doden. Voor een toelage van 500 frank per persoon wil ik de geest van Gerard, mijn overleden echtgenoot oproepen. In zijn onstoffelijke toestand kan hij het geheim van het manipuleren van uw partners ontsluiten.

URSULA: *(betaalt)* Asjeblijft madame. Als ik al te weten kom hoe ik mijn Gust in tweede vitesse kan schakelen ben ik al content.

PASCALÉ: *(betaalt)* En ik zou willen weten hoe ik mijn betweter moet aanpakken.

MADAME BLANCHE: En u mevrouw?

PASCALÉ: Marjan? Die kan haar man de baas. Die lacht gewoon alle problemen weg. Nietwaar Marjan?

(MARJAN glimlacht)

MADAME BLANCHE: Bon. Dan roep ik nu de geest van mijn overleden man op. Leg uw handen op de tafel en zoek handcontact met diegene die naast u zit. Dit handcontact dient tijdens de scéance behouden te blijven. Als deze magische cirkel gedurende de aanwezigheid van een geest verbroken wordt, zullen de gevolgen catastrofaal zijn. Sluit de ogen en ontspan u. Denk aan niets meer. Maak uw gedachten leeg, zodat onze lichamen en geesten ontvankelijk worden voor de komst van de geest.

(lugubere muziek)

Gerard! O Gerard, jij die rondwaart in de eeuwigheid, laat uw geest tot ons komen. Daal neer in deze magische kring en spreek tot ons... Gerard! O Gerard!... *(boos)* GERARD!

(GERARD in zwarte outfit met fles whisky, onder de tafel.)

Verlaat het schimmenrijk, Gerard. Nu! En verlicht de geesten van deze getormenteerde vrouwen. Kom onder ons, Gerard. Daal neer onder ons en verlicht onze geesten. Kom. *(Slaakt een ijzelijke kreet en davert)* Gerard! Zijt ge hier? Geef ons een teken. *(GERARD laat de tafel driemaal bonken.)*

O dierbare echtgenoot, verruimt door de ontbinding van uw lichaam, zeg me: hoe kan een vrouw de activiteit van haar echtgenoot vergroten?

GERARD: *(grafkelderstem)* Met een abonnement op de Playboy. *(drinkt)*

MADAME BLANCHE: Dat bedoelen wij niet, Gerard! *(stamp onder de tafel)*

GERARD: Ah! *(met grafkelderstem)* Aha! De bedoelde non-activiteit is van huishoudelijke aard?

MADAME BLANCHE: Ja, Gerard. In uw verruimde geest zoeken wij de taktiek om van een luie man een actieve echtgenoot te maken.

GERARD: Dat kan iedere vrouw. Denk maar eens aan uw taktieken, liefste. *(drinkt)*

MADAME BLANCHE: Gij waart een voorbeeldig echtgenoot, Gerard. Gij deed alles in het huishouden.

GERARD: Omdat gij het niet deed. De ideale taktiek om een man aan 't werk te krijgen is het werk te laten liggen. Woehahahahahahaa! *(drinkt)*

MADAME BLANCHE: Dank u, mijn luchtledige echtgenoot. Maar vliefd nog niet heen. De echtgenoot van de tweede vrouw in onze cirkel is bedillerig en kort ingehangen. Zij is het slachtoffer van zijn gemoeial en luimen. Hoe kan zij van hem een verduidig, verdraagzaam en rechtschapen mens maken?

GERARD: Met een abonnement op het parochieblad.

MADAME BLANCHE: En hoe nog?

GERARD: WIJ hadden toch nooit geen ruzie, schat.

MADAME BLANCHE: Omdat ik u altijd gelijk gaf, darling.

GERARD: Voilà. De eenvoudigste manier om een man de mond te snoeren is hem altijd gelijk te geven en het hulpeloos vrouwtje uit te hangen. Woehahahahaha! Adieu, mijn schat. Ik vertrek terug naar de eeuwige jachtvelden.

MARJAN: Wacht! Ik betaal 1000 frank bij. Ik wil weten wat ik met een pessimist moet doen. Mijn man is een pessimist. Hij vergalt mijn leven. *(URSULA en PASCALE zijn verbaasd)* Ik weet het. Ik lijk optimistisch. Ik ben ook een optimist. Maar tegen het pessimisme van mijn Thomas ben ik niet opgewassen.

GERARD: *(licht beschonken)* Met een pessimist valt niet te leven, meisje. Daar bestaan maar twee oplossingen voor: er van scheiden... of een onweerstaanbare sexbom zijn. Woehahahaa! Madame Blanche, mijn ex-darling. Ik trek me terug... in de benevelde toestand. Saluut! Arrividerci! Woehahahahaa!

(Spookachtige muziek. MADAME BLANCHE rilt en schopt GERARD, die wegsliuift. MADAME BLANCHE laat het hoofd op de tafel vallen. Muziek stopt.)

PASCALE: Is ze dood?

URSULA: In de "komma", denk ik. Hoe zoudt ge zelf zijn als ge 't lijk van uw dode vent hoort spreken?

MADAME BLANCHE: *(komt bij)* Zijn uw problemen opgelost, dames?

URSULA: Voor mij is het simpel. Ik laat al het werk liggen. Ik ga in staking.

PASCALE: Als ik Philip altijd gelijk geef en zagezegd niets kan, zouden mijn problemen opgelost zijn. Wel, in 't vervolg geef ik Philip altijd gelijk. Al zou ik liever Marjan's rol spelen. Mm! Verleidelijk zijn, een opwindend sexleven...

MARJAN: Hoe kan ik nu een opwindend sexleven hebben! Ik ben getrouwd!

URSULA: Dan moet je scheiden!

MADAME BLANCHE: Bon. Ik hoor dat jullie tevreden zijn. Dan beëindigen we deze séance. Van u krijg ik nog 1000 frank, daarna zal mijn butler u uitlaten.

MARJAN: *(betaalt)* À propos, hoe zal het weer zijn in Belvaux. Daar kwamen we voor.

MADAME BLANCHE: *(kijkt in glazen bol)* Zonnig, met af en toe wat bewolking en hier en daar wat neerslag.

URSULA: Allee, dan zullen we onze botten en paraplu ook maar inpakken.

MARJAN: Zoals ieder jaar.

MADAME BLANCHE: De uitgang is die kant op dames.

MARJAN: Dank u mevrouw.

URSULA: Merci.

(URSULA, PASCALE en MARJAN af, zet pruik af)

MADAME BLANCHE: *(humeurig)* Gerard!

GERARD: *(op)* Ja Siska.

MADAME BLANCHE: Ge waart abominabel. Ge hebt er met uw klak naar gegooid. Ge hebt mijn optreden geruïneerd. En ge hebt wisky gedronken. *(slaat Gerard met damesblad om de oren)* Wat heb ik gezegd? Geen whisky. Nooit. Niet als ge afwast. Niet als ge strijkt. Niet als ge stofzuigt. Niet als ge bedden dekt. Niet als ge patatten jast. (enz.)

DOEK

1° BEDRIJF

(De linkse caravan is van Ursula en Gust. De middelste caravan is van Pascale en Philip. De rechtse caravan is van Marjan en Thomas. Voor Marjans caravan staan een tafel en twee stoelen. Marjan legt de laatste hand aan een ontbijttafel. Een draagbare radio staat aan. Marjan zingt swingend een hit mee. THOMAS op.)

THOMAS: Moet dat zo luid staan?

MARJAN: Goede morgen schatje. Goed geslapen?

THOMAS: *(zit aan tafel)* Met zo'n lawaai zeker?

MARJAN: Dat is Helmuth Lotti. Mooi eh?

THOMAS: Zet dat ding af! *(MARJAN zet de radio af en zingt voort)* En hou op met zingen! Dat doet pijn aan mijn oren!

MARJAN: Ik zing omdat ik me goed voel.

THOMAS: Doe dan alsof ge u slecht voelt.

MARJAN: Kijk Thomas! De zon schijnt.

THOMAS: Dat weet ik. Die schijnt al in mijn ogen van half-vijf deze morgen. Ik kon er niet meer slapen.

MARJAN: Maar schatje toch! Dan doet ge straks maar een middagdutje.

THOMAS: En mijn tijd verslapen zeker. 't Leven is al kort genoeg. Een mens begint al af te takelen van bij de geboorte.

MARJAN: Maar Thomas! Ge zijt amper 40 jaar. In de fleur van uw leven! De aftakeling begint pas rond uw vijfenzestigste.

THOMAS: Denkt ge dat? Kijk dan maar eens naar reclame op TV. Vanaf twintig jaar moet ge al Oil of Olaz gebruiken, of ge verschrompelt.

MARJAN: Ik gebruik het niet en ik voel me nog altijd goed.

THOMAS: Tussen voelen en zijn is een groot verschil. Aan u moet toch al serieus geplamuurd worden om er nog iets jong van te maken.

(een stoomketel fluit)

MARJAN: Wat wilt ge drinken? Pickwick- of meiklokjesthee?

THOMAS: Meiklokjesthee? Is dat gezond?

MARJAN: Nee. Dat is dodelijk. *(af)*

THOMAS: Ik heb altijd al gedacht dat ge me wilt vergiftigen. Die kip van gisteravond was ook niet te vreten. *(zoekt)* Waar is mijn gazet?

MARJAN: *(vanuit caravan)* In de gazettenwinkel.

(THOMAS staat korzelig op, ijsbeert. MARJAN op uit de caravan met stoomketel en theezakjes. THOMAS moet opzij springen voor URSULA, die met een karretje een gasfles vervoert, ze draagt werkkledij; in haar broekzak hangt een olievod. Marianne op met waterketel en theezakjes.)

URSULA: Onderuit, Thomas. Of ik rij ergens stukken af die ge nog nodig hebt.

(Thomas af)

URSULA: Onze eerste dag begint al goed! Geen gas meer. En als ik dan een vent had die poten aan zijn lijf heeft!

MARJAN: Slaapt Gust nog?

URSULA: Ik weet het niet. Maar of hij zijn ogen nu open of dicht heeft, werk ziet hij toch niet. Ik denk, dat ik ga doen wat die geest bij madame Blanche gezegd heeft. Ik ga staken, denk ik.

MARJAN: Och, we hebben het er toch al over gehad, Ursula. Dat was allemaal trucage.

URSULA: Volgens mij is 't het proberen waard. Als 't niet lukt zijn er immers geen potten gebroken. In 't ergste geval ligt heel onze garderobe in de wasmand, hangt al mijn kook- en eetgerief vol schimmel en moet ik de brandweer roepen om de maaikens buiten te spuiten.

PASCALE: *(op uit caravan)* Oh Marjan! Ik wilde koffie maken, maar ben vergeten water te halen. Als Philip dat weet, zit er weer een vlieg aan de lamp. Kunt gij een beetje water missen?

MARJAN: *(Maakte twee tassen thee. Geeft PASCALE de waterketel)* Hier. Maar voorzichtig. 't Is nog heet.

PASCALE: Merci Marjan. Ge zijt een engel.

MARJAN: Natuurlijk! Ik leef in de hemel...als hij niet thuis is.

(PASCALE af in caravan, terwijl MARJAN en URSULA verder praten, loopt PASCALE in en uit de caravan en dekt de ontbijttafel)

MARJAN: Ze is toch zo bang van haar Philip!

URSULA: Behalve wanneer ze ruzie hebben. Dat is ze een 'Vesuvius'. Ge weet wel, zo'n berg die vuur spuwt. *(merkt dat raam van haar caravan open gaat)* Zijt gij verleden week naar Lourdes geweest, Marjan?

MARJAN: Nee, waarom?

URSULA: Er is een mirakel gebeurd. 't Is nog maar half-acht en onze Gust is al op. Wat niet wil zeggen dat hij wakker is! Luister. Hij zal 't wel weer zeggen. Pas op. 't Gaat komen.

GUST: *(off set, Ursula playbackt)* Ursula! Waar zijn mijn sokken?
(even stilte. Gust off zet, Ursula playbackt) Ursula! Ik vind mijn sokken niet!

MARJAN: Zijt gij helderziende?

URSULA: Och, da's elke dag hetzelfde. 's Morgens kan hij nooit zijn sokken vinden.

MARJAN: Verstopt gij ze?

URSULA: Bijlange niet. De eerste tien minuten als hij wakker is, ziet hij niks.

MARJAN: Ah! Hij draagt Contact lenzen.

URSULA: Niks contact lezen. Hij is te lui om zijn ogen open te doen. Daar moet ge getrouwd zijn! Dan zijt ge pas een echte martelares! Mij zullen ze rapper zalig verklaren dan Pater Damiaan!

(URSULA gaat met karretje naar achterzijde van caravan. Tilt de butaangasfles op, maar die lijkt te zwaar. MARJAN ontbijt. PHILIP en PASCALE op.)

PHILIP: Ha! Spek! Dat zal smaken. En daarna een boterham met spekvet en bruine suiker. Hm! Ge weet toch van waar het spek komt, Pascale?

PASCALE: Van een superette in Han-sur-Lesse.

PHILIP: Ik bedoel: weet gij van welk dierlijk onderdeel spek afkomstig is?

PASCALE: Van een varken zeker?

PHILIP: Juist, maar geen volledig antwoord. Daar moet ik 2 punten voor aftrekken. Spek is een vetlaag in het varken - dat had ge dus juist - tussen de huid en de spieren. Er zijn 4 soorten spek: het spek uit de schouder, ook wel eens procureurspek genoemd, het spek uit de rib, dat wij kennen als bacon, het spek uit de rug dat gebruikt wordt om te larderen en het mager rookspek: beter gekend als het ontbijtspek. Ik zal het straks op een briefje schrijven en dan leert ge dat tegen morgen maar eens van buiten.

GUST: *(op)* Ursula!

URSULA: Ik kom! Hm! Ik ruik spek. *(tot PHILIP en PASCALE)* Als ge de "zwaikens" *(dialect voor "zwoerden)* niet opeet moogt ge die straks aan mij geven. Onze Gust kan daar uren op sabbelen. Die is verzot op "zwaikens".

PHILIP: Zwoerden, Ursula. Of ge moogt ook 'zwoerden' zeggen. Zo noemt men de harde reepjes aan het spek, wat in feite de afgeschrabte huid van het varken is. Zwoerden of zwoorden.

URSULA: Merci, meester Philip. Als ik u niet had zou ik nogal in kosten vallen. "EncycOlopedies" zijn duur tegenwoordig.

(PHILIP wil het woord "encycOlopedies" verbeteren, maar URSULA af in caravan. Daarna loopt ze in en uit om de ontbijttafel te dekken.)

PASCALE: Waarom wilt gij iedereen verbeteren? Als wij 't verstaan is het toch goed?

PHILIP: Het moet juist zijn, Pascale. Het moet juist zijn. (*spuugt spek uit*) Je hebt gezouten spek meegebracht.

PASCALE: Ik hoop van niet, want ik heb er zout op gedaan.

PHILIP: Dat was gezouten spek!

PASCALE: Sorry, ik dacht dat het zoet spek was.

PHILIP: Hebt gij de beenhouwer wel uitdrukkelijk om zoet spek gevraagd?

PASCALE: 't Komt van de superette in Han-sur-Lesse. Waarschijnlijk heeft de winkeljuffrouw het verkeerd meegegeven.

PHILIP: Wat hebt gij dan gevraagd?

PASCALE: Niks. Ik ken geen Frans. Ik heb gewezen.

PHILIP: Hoe dikwijls moet ik u dat nog zeggen: "du lard non-salé"... "Du lard non-salé". Zeg dat drie keer na mekaar. "Du lard non-salé".

PASCALE: Kom, eh Philip. Ik ben geen leerling van u. Ik ben uw vrouw.

PHILIP: Kom, kom. "Du lard non-salé".

PASCALE: (*met tegenzin*) Dulaar noosallee.

PHILIP: "Du lard non-salé". De "A" van voor in uw mond, de "ON" door uw neus en de "R" laten rollen. Nog eens.

PASCALE: Ga gij in 't vervolg maar naar de superette. Gij kent Frans.

PHILIP: Als ge zo reageert zult ge nooit veel punten halen.

PASCALE: Ik hoef niet veel punten te halen.

PHILIP: Dan blijft ge zo lomp als het achterste van een varken.

PASCALE: Ik ben niet zo lomp als het achterste van een varken.

PHILIP: De slimste zijt ge ook niet, eh Pascale? Nederlandse Taal en Rekenen dat gaat nogal. Voor die vakken haalt ge doorgaans nog zo'n vijfenvijftig percent. Maar in Geschiedenis en Biologie geraakt ge amper met de hakken over de sloot. En voor Handvaardigheid en Frans zijt ge glansrijk gebuisd, eh meisje.

PASCALE: Wat valt er op mijn handvaardigheid aan te merken?

PHILIP: Handig zijt ge niet, eh Pascale? Hoe dikwijls hebt ge de aardappelen al niet laten aanbranden? Minstens zes serviezen hebt ge al laten kapotvallen. Om

een rechte vouw in mijn broek te strijken moet ge zo dikwijls herkansen dat mijn broeken er uitzien als plissérokken. En voortdurend vergeet ge iets: brood halen, de koffiezet opzetten, geld meenemen... Nee, als huisvrouw zijt ge niet geslaagd. Trouwens, de bewijzen van uw onhandigheid staan nog voor onze neus: gezouten spek met zout. Daar kan ik toch geen goede punten voor geven, eh?

PASCALE: Nog een geluk dat ik goed ben in 't bed, eh Philip?

PHILIP: Bwa, dat gaat. Als ge niet zo treuzelde, zou ik u een 7 op 10 geven.

PASCALE: 7 op 10! Quoteert gij mij zo, meester Philip? Mijn totale overgave? Mijn algehele liefde? Geeft gij daar zo geringschattend punten op! Maar dat pik ik niet. Daar eis ik meer punten op.

PHILIP: Dat wordt dan een herexamen. Kom.

PASCALE: Nu niet.

PHILIP: Als ik zeg nu, dan is dat nu. Ik duld geen ongehoorzaamheid.

PASCALE: En ik duld niet dat ge me behandelt als een van uw leerlingen.

PHILIP: Dat doe ik niet. Als ik u zou behandelen als een van mijn leerlingen had ik u al lang in de hoek gezet.

PASCALE: Daar hebben we het weer! De meester! Altijd en overal bots ik op de meester! Maar waar zit mijn vent? Waar is mijn liefhebbende echtgenoot die zijn vrouw onvoorwaardelijk graag ziet? Ik ben het beu, Philip. Ik ben het kotsbeu! Ik...

PHILIP: Vervang "ik ben het kotsbeu" door "ik ben het zat" en uw taal zal veel beschaafder klinken.

PASCALE: Soms vraag ik me af waarom gij met mij getrouwd zijt. Ik kan niets, ik weet niets en ik doe alles verkeerd. Zelfs zwanger geraken kan ik niet.

PHILIP: Tja. Ik had misschien beter eerst een ingangsexamen afgenomen dan er direct in te vliegen.

PASCALE: Is er dan helemaal niets goed aan mij?

PHILIP: Ge hebt een goed karakter, Pascale, maar ge zijt een lomp geval.

PASCALE: *(vliegt uit)* En gij dan! Stukske schoolmeester! Gij denkt dat ge God-de-Vader zijt, de zoon en de heilige Geest...
(Philip slaat een kruisteken en verschanst zich. Pascale gooit voorwerpen van de ontbijttafel naar Philips hoofd. Ursula en Marjan proberen de 'projectielen' op te vangen, waardoor één van de twee onder de bruine suiker belandt. Intussen raast Pascale door)

Maar gij staat nog ver achter. Onnozel ventje. Want gij hebt bijlange uw

diploma nog niet. Om een geslaagde echtgenoot te zijn zult ge begot nog veel moeten leren.

PHILIP: Pascale!

PASCALÉ: Ja, ik heb "begot" gezegd. Ge had me maar niet moeten kwaad maken. Blaaskaak. En daarbij: Pascale is een lomp geval. Maar dat lomp geval leeft spontaan, verdomme. Die ziet u graag. Die wilt op de eerste plaats staan en niet op de laatste bank zitten in uw klas. Mislukte Napoleon!

PHILIP: Pascale!

PASCALÉ: Nee, ik zeg mijn les over Napoleon niet op! Het kan me niet schelen op welk eiland die vent op Helena gelegen heeft. Ik heb genoeg les gehad. Betweter! Zaag voortaan tegen uw eigen. Ik doe in 't vervolg wat ik wil. Ik laat de aardappelen aanbranden als ik wil. Ik strijk zoveel plooiën in uw broek als ik wil. En ik breng van de beenhouwer mee wat ik wil. *(grijpt spekpan)* Ge kunt de pot op met uw "dulaar noosallee"... *(zwaait met spekpan, in het rond)* Ge zult in 't vervolg zout, peper en pili-pili vreten zoveel ik wil.

(THOMAS op met krant)

MARJAN: Thomas! Bukken!

(THOMAS bukt. PASCALÉ slaat met de pan op PHILIP's hoofd)

PASCALÉ: En ik wil in 't vervolg een 10 of 10 voor lichamelijke opvoeding.

(PHILIP valt bewusteloos. GUST sleffend op met de Playboy, gaat aan tafel zitten, leest.)

THOMAS: Dat is op zijn minst een hersenschudding. Als 't geen hersenkneuzing is, want dan zal hij zijn levenlang in een karretje moeten zitten.

MARJAN: Goed! Dan kan Pascale tenminste overal parkeren.

URSULA: Ik denk dat hij alleen maar in de 'komma' is.

PHILIP: *(komt bij)* In de coma, Ursula. Een komma is een leesteken, aangeduid door een punt met een staartje, meestal gebruikt om een rust aan te duiden om syntactische delen binnen een volzin van elkaar te scheiden.

(Vooraleer PHILIP die volzin beëindigt, slaat PASCALÉ nogmaals met de pan op zijn hoofd, waarna hij weer bewusteloos valt. PASCALÉ af via caravan.)

GUST: Ursula! Het brood is nog niet gesneden.

URSULA: Kunt ge dat weer zelf niet, lamme-tamme!

(URSULA snijdt een homp brood, besmeert hem met choco, geeft hem aan GUST geeft. Daarna gaat ze naar Philip. GUST eet en leest en smeert daarbij zijn mond vol choco. MARJAN wuif met de krant PHILIP koelte toe.)

THOMAS: Ik zou mijn gazet willen lezen. In Tokio is een zwaar accident gebeurt.

MARJAN: Doe me een plezier, Thomas, en kijk eerst naar dit accident.

THOMAS: Spijtig dat Philip zo jong moet sterven. De eerste slag zou hij nog overleefd hebben. Maar twee! Dat is fataal.

MARJAN: Hij ademt nog.

THOMAS: Hooguit nog een uurtje of twee, en dan zal het afgelopen zijn. Dat is een hersenbloeding. Hou maar in 't oog. Als hij bijkomt - ALS hij bijkomt - zal hij beginnen overgeven. Ga al maar wat achteruit staan.

MARJAN: Hij kan ieder moment bijkomen.

THOMAS: Een hersenbloeding overleeft hij niet. Seffens nog wat brabbelen, achterover slaan. En dan... kruis er over.

MARJAN: Alsjeblieft Thomas! Doe iets nuttigs.

THOMAS: Oke. Ik zal na 't eten eens rond gaan voor een krans.

(THOMAS ontbijt. URSULA gaat naar PHILIP and MARJAN.)

URSULA: Hoe is 't er mee?

MARJAN: Hij is nog niet bijgekomen.

URSULA: Ik zal een flesje "odeklonje" halen.

PHILIP: *(komt bij)* "Eau de Cologne", Ursula. Dat is Frans en wordt dus op z'n Frans uitgesproken. "Eau de Cologne". Het betekent: "Water van Keulen". Dit reukwater werd in 1690 in Keulen uitgevonden, maar kwam pas jaren later, in Parijs, op de markt.

URSULA: *(kribbig)* Waar is die pan?

MARJAN: Die heeft Pascale mee binnen genomen.

PHILIP: Oh? Is Pascale binnen? Dan zal ik haar eens uitleggen dat Napoleon niet op Helena, maar op het EILAND Helena gelegen heeft. Jullie weten toch waar het eiland Helena gelegen is?

MARJAN en URSULA: Ja meester, dat weten we.

(PHILIP af)

GUST: Ursula! Mijn boterham is op.

URSULA: En ge wilt nog een andere zeker? Maar hoe zit gij daar? Juist een kleuter!
Veeg uw mond af!

GUST: Ik heb geen zakdoek.

URSULA: Kom hier! *(veegt GUSTs mond met olievod)*

GUST: Ik zie u graag!

URSULA: Dat zal wel. Dat is iets waar ge niet moe van wordt. De gas is op. Ik heb al twee flessen gaan halen, maar kan ze niet in de disselbak krijgen.

GUST: Spek eten, eh meisje, spek eten!

URSULA: Kunt gij dat nu eens niet doen?

GUST: Niet te veel vragen, eh Ursula. 't Is vakantie.

URSULA: Zonder gas kan ik niet koken.

GUST: Ga dan friet halen. Voor mij ene met stoofvlees.

URSULA: Gust, die gas moet aangesloten worden. Wij blijven hier drie weken. Of wilt ge drie weken friet eten misschien?

GUST: Mij kan dat niet schelen. Maar gij gaat hem halen.

URSULA: Ik! Ik moet altijd alles doen. Wanneer doet gij eens iets?

GUST: Straks. Straks ga ik vissen.

URSULA: Hebt gij dan nooit goesting om te werken?

GUST: Ja. Maar tegen zotte bevliegingen ga ik tegenin, eh meisje.

URSULA: Ongelooflijk. Een boerenzon en zo lui als een vette zeug. Heeft u vader u dan niet leren werken?

GUST: Ja. Maar hij heeft me nooit geleerd van dat plezant te vinden.

URSULA: Ik doe ook alles niet graag. Maar ik doe het omdat het moet. Of denkt ge dat ik die gasbussen voor mijn plezier gehaald heb.

GUST: Ok. Als mijn boterham op is, zal ik eens helpen. Haal dat tabouretje al maar uit de caravan. *(URSULA haalt het taboertje terwijl GUST verder eet.)*
Zet nu dat tabouretje tussen dat karretje met die gasbussen en de disselbak. *(URSULA doet wat hij zegt. GUST komt er bij staan.)*
Hef nu een gasfles op en zet die op dat tabouretje. *(URSULA slooft zich uit en krijgt het voor mekaar)*
Voila! En van daar krijgt ge die fles vanzelf in de disselbak.

(GUST laat een verbouwereerde Ursula staan en gaat weer aan tafel zitten. MARJAN schiet URSULA ter hulp.)

THOMAS: *(op)* Hebt ge zin om seffens mee te gaan fietsen, Gust?

GUST: Euh... nee, vandaag niet.

THOMAS: Gaat ge liever zwemmen?

GUST: Nee. Geen goesting voor.

THOMAS: Een wandelingetje dan?

GUST: Nee.

THOMAS: Nu ja. Dan ga ik wel alleen fietsen. *(af achter caravan)*

URSULA: *(tot MARJAN)* Hebt ge dat nu gezien? En zo lapt hij mij dat elke keer. Zo'n lamzak! Daar zijn geen woorden voor.

GUST: Als ge gedaan hebt, zet gij dan dat taboeretje dan eens onder mijn voeten, Ursula?

URSULA: Onder uw gat!

GUST: Nee,nee. Deze stoel is goed genoeg.

URSULA: Ge hebt u nog niet geschoren.

GUST: Haalt gij mijn scheermachine eens?

URSULA: Naar binnen! Wassen, tanden poetsen en scheren! Vooruit!

GUST: Ge zijt toch niet kwaad; eh? Ge helpt toch, eh?

(URSULA en GUST af in caravan. THOMAS op met fiets.)

THOMAS: Verdomme, verdomme, verdomme! Platte tube! En ge hebt mijn pomp thuis laten liggen. En ge weet dat ik alle dagen ga fietsen.

MARJAN: Ik heb die in de gereedschapskist gelegd, schatje.

THOMAS: Dan zou ik dat wel gezien hebben. Of denkt ge dat ik geen ogen in mijn kop heb?

MARJAN: Jawel! En schoon ogen!

THOMAS: Met gefleem kan ik niet voort. Ik heb een pomp nodig. En die ligt niet in de gereedschapskist.

MARJAN: Vraag anders eens aan Gust of hij zijn fietspomp wil lenen.

THOMAS: Aan Gust vraag ik niets meer. 't Is toch nooit goed. Ik heb daarstraks al gevraagd of hij mee ging fietsen. Maar hij had geen goesting. En zwemmen of wandelen stond hem ook niet aan. Daar vraag ik niets meer aan. 't Is toch altijd "nee".

MARJAN: Vraag het toch maar. Als Gust een fietspomp bij heeft, zal hij die u wel lenen.

THOMAS: En gij gelooft dat. Die gast leent niets uit. Alles voor zich houden, ja.

MARJAN: Komaan, Thomas. Probeer het tenminste. *(af via caravan)*

THOMAS: Goed. Ik zal het vragen. Maar ge zult zien. Hij zal wel een uitvlucht klaarhebben. Die leent geen pomp uit. Niks doet die vent, waarom zou hij dan een pomp geven? Alles voor zich en niks voor een ander. En dan een hele vakantie een vieze smoel opzetten omdat ik zijn fietspomp heb durven vragen. *(klopt bij GUST aan)* Waarom klopt ik nu? Ik krijg die pomp toch niet. Ik zal deur op mijn neus krijgen. Daar komt ambras van. Drie weken lang burenruzie. En dan de hele camping overhoop. En de politie erbij. Daar komen ongelukken van. En dat allemaal omdat hij zijn pomp niet wilt geven.

GUST: *(opent deur)* Ja?

THOMAS: Houd uw pomp! Ik wil ze niet meer!

(THOMAS boos af in caravan. GUST schokschoudert en sluit de deur. PASCALE, gevolgd door PHILIP, op met toiletemmer.)

PASCALE: En na de slag van Waterloo werd hij verbannen naar het EILAND St. Helena, waar hij 6 jaar later aan maagkanker gestorven is.

PHILIP: Ik denkt dat ge het leven van Napoleon nu wel kent. Morgen zullen we daarover nog een schriftelijke overhoring doen.

PASCALE: Mag ik nu met de po naar de toiletten?

PHILIP: Ja, en breng van 't winkeltje een rode balpen mee. Maar kijk eerst na of die niet gebruikt is. Want om uw overhoring van morgen te verbeteren zal ik wel weer een VOLLE rode balpen nodig hebben.

PASCALE: Zoveel fouten maak ik niet. Ge overdrijft.

PHILIP: Oh ja? Moet ik uw opstel van vorige week nog eens boven halen? Dat krioelde anders van de fouten. Van uw tekst schoot niet veel meer over.

PASCALE: Omdat ge er een nieuw opstel van gemaakt hebt.

PHILIP: Ik moest wel. In heel uw opstel was de zinswending geforceerd.

PASCALE: Mag ik nu de po gaan leegmaken?

PHILIP: Ja, maar vergeet het deksel niet van de pot te doen vooraleer ge hem uitgiet.

PASCALE: Nee, Philip.

PHILIP: En breng het deksel mee terug.

PASCALE: Ja, Philip.

PHILIP: En neem de korste weg. Ga niet langs het bos...

PASCALE: He! Ik ben Roodkapje niet, hoor!

PHILIP: Goed. Tot straks dan schatje. *(af via caravan)*

URSULA: *(op met nachtemmer)* Een volle of een lege?

PASCALE: Een volle.

URSULA: Ah! Dan kunnen we samen naar de toiletten gaan. *(merkt sip gelaat van PASCALE)* Is de ruzie nog niet bijgelegd?

PASCALE: Jawel. Maar...

URSULA: Wij vrouwen zien nogal af met onze mannen, eh?

PASCALE: Ik houd het niet meer uit, Ursula. Zou de raad van die geest opvolgen echt niets uithalen?

URSULA: Marjan beweert dat het prietpraat is. Maar ik krijg stilaan ook goesting om het eens uit te testen.

PASCALE: Als ik wist dat het iets uithaalde zou ik mezelf forceren en hem altijd gelijk geven. Het hulpeloze vrouwtje uithangen is niet zo moeilijk: ik BEN een hulpeloos vrouwtje.

URSULA: In staking gaan is gemakkelijker dan werken voor twee. Wat is't? Zullen we het riskeren?

PASCALE: Meer potten kunnen er toch niet meer gebroken worden. Ge hebt gezien wat ik allemaal wegkegel als hij mij kwaad maakt.

URSULA: Ik doe het. Ik wil weten welk effect het heeft.

PASCALE: Ik ook. Erger kan niet meer.

MARJAN: *(op met nachtemmer)* Volle of lege?

URSULA en PASCALE: Volle.

MARJAN: Ah, dan kunnen we samen naar de toiletten gaan.

URSULA: Marjan. Pascale en ik gaan de raad van de geest opvolgen. We houden het niet meer uit. Zij niet met haar schoolmeester en ik niet met mijn lamzak.

MARJAN: Ge moet aan mij geen toelating. Als ge denkt dat het helpt, moogt ge dat gerust proberen.

PASCALE: En gij? Wilt gij uw situatie niet verbeteren?

URSULA: Ge klonk 'pertang' hopeloos bij Madame Blanche.

MARJAN: Ik was toen onder de indruk. Maar die oplossingen voor mij... die liggen niet in mijn aard. Ik zal me wel aanpassen aan Thomas. Ik ben nu bijna gewoon.

THOMAS: (*op*) Marjan, ik heb een pomp nodig. Nu! Of ik ga een nieuwe fiets kopen.

MARJAN: Koop dan een nieuwe pomp.

THOMAS: Haal zelf een. 't Is uw schuld dat ik mijn fietsbanden niet kan oppompen. Alles loopt verkeerd af. En dat is uw schuld. Gij dwarsboomt al mijn plannen.

MARJAN: Maar schatje, toch. Is er sedert wij getrouwd zijn dan geen enkel lichtpuntje in uw leven?

URSULA: Onze Gust heeft nog één: zijn TV!

THOMAS: Gij hebt die fietspomp verstopt, eh? Omdat ge niet wilt dat ik ga fietsen.

MARJAN: Waarom zoudt gij niet mogen gaan fietsen? Ik hoor u nog zo graag zeggen: "Dag schatje, ik ben weg!"

THOMAS: Nee. Gij wilt dat ik bij u blijf. Gij wilt dat ik met u Scrabble speel. Maar nu speel ik met u geen Scrabble! Heel de vakantie niet! Ge hadt mijn pomp maar niet moeten verstoppem.

MARJAN: Ik heb die niet verstopt! Ik zou nooit iets doen dat u ergert. Integendeel. Ik doe al het mogelijke om u plezier te doen.

THOMAS: Gij doet alles om mij het leven zuur te maken! Van 's morgens tot 's avonds stoort ge en pest ge mij.

MARJAN: Dat is niet waar!

THOMAS: Komaan! Hebt mijn gazet gehaald? Nee. Hebt ge een pomp meegebracht? Nee. Hebt ge vanmorgen mijn slaap gerespecteerd? Nee. Is het eten dat gij klaarmaakt te vreten? Nee. Hebt ge reformwaren voor mij gekocht? Nee. Hadt ge hoofdpijn gisteren?

URSULA en PASCALE: Nee!!!

THOMAS: JA!!! Gij denkt dat zij een heilige is, eh? Een zeemzoete, glimlachende madonna. Wel ge zijt er naast. Mijn vrouw is een tiran.

MARJAN: Wat!?

THOMAS: Gij zijt een hardvochtige tiran zijt.

MARJAN: Dat ben ik niet!

THOMAS: Wel waar! Een tiran, een bloedzuiger en een heks. Maar in bed een kwezel.

MARJAN: *(giet woedend de toiletemmer leeg over THOMAS' hoofd. THOMAS snakt naar adem.)* Ik wil scheiden!

DOEK

2° BEDRIJF

(Dezelfde dag 's namiddags. Er hangt duivedrek op de ruit van MARJAN's caravan. Er staat een vuilnisemmer buiten. Tegen de caravan staat THOMAS' fiets, met een fietslamp die los hangt. URSULA zit in een zetel en haakt. MARJAN op met een bord met middageten en bestek.)

MARJAN: Aan 't profiteren? Is Gust aan 't afwassen?

URSULA: Nee, hij is gaan vissen. Maar straks als hij terugkomt, dan zullen de poppen aan 't dansen gaan. Want ik heb geen middageten klaargemaakt. Dat mag hij zelf doen. Och kijk! Er hangt een duivestront tegen uw venster.

MARJAN: Oei Dat zal ik er moeten afdoen voor Thomas terug is. Tegen vieze ruiten kan hij niet tegen.

URSULA: Waartegen wel?

MARJAN: ... Eigenlijk tegen niets.

URSULA: Laat dat toch hangen. 't Is vakantie. En van Thomas moet ge u niets meer aantrekken. Ge gaat toch scheiden. Hoe was zijn reactie nadat ge hem... de volle laag gegeven hebt?

MARJAN: Hij heeft een douche genomen en is dan, zonder een woord te zeggen, vertrokken, met een kop als een donderwolk.

URSULA: Dat kan ik me voorstellen. Dus ge hebt uw scheiding nog niet uit de doeken gedaan?

MARJAN: Nee, zullen we het straks wel over hebben.

URSULA: Als hij niet blijft rondlopen als een kieken zonder kop.

MARJAN: Hij zal wel praten. Als hij ziet dat ik voor mij middageten klaar gemaakt heb en niet voor hem. Als een vrouw een man wil raken, moet ze op zijn maag mikken.

URSULA: Goed gezien!

(PASCALE op met het nodige om frikadellen te rollen. Ze maakt frikadellen met een diameter van 6 cm.)

URSULA: En? Werkt het systeem van Madame Blanche bij u?

PASCALE: Ik heb het nog niet uitgetest. Hij is gaan joggen. Maar we zullen het gauw weten als hij terug is. Van nu af aan geef ik hem in alles gelijk en zet ik mijn fouten dik in de verf. Over dikke verf gesproken, kijk eens Marjan, er hangt een duivestront tegen uw venster.

MARJAN: Ik zal het er straks af wassen.

PASCALE: Laat maar hangen. Ge moet u niet uitsloven. 't Is vakantie.

URSULA: Tegen wie zegt ge 't.

PASCALE: Nee maar, Ursula! Moet gij niet werken?

URSULA: Dat laat ik Gust doen, meisje.

PASCALE: Groot gelijk! Hoe is het met Thomas?

MARJAN: We zullen moeten afwachten en zien wat er gebeurt.

PASCALE: Zijn fietsband is nog niet opgepompt. Zal ik aan Philip vragen of hij het wil doen? Wij hebben onze fietspomp bij. Omdat hij er aan dacht. Ik zou het vergeten hebben.

MARJAN: Dat zou vriendelijk zijn.

PASCALE: (zingt) "We zijn er op de wereld om mekaar om mekaar, te helpen, nieuwear." *(af met frikadellen)*

(MARJAN eet. PHILIP joggend op)

PHILIP: *(tot URSULA)* Hallo! *(tot MARJAN)* Smakelijk! Oh, kijk! Er hangt duivendrek tegen uw venster.

MARJAN: Gij wel.

PHILIP: Ja, kijk maar! Duive... In de volksmond wordt zoiets doorgaans duivenstront genoemd. Maar dat woord staat niet expliciet in de dikke Van Daele en dus bannen we dit woord bij voorkeur uit onze woordenschat. Trouwens, bij het woord "stront" staat in de Van Daele uitdrukkelijk vermeld dat het "plat" is.

MARJAN: Wat op mijn venster hangt, ziet er anders niet hard uit.

PHILIP: Duivendrek is altijd een half-vloeibare substantie omdat vogels hun afvalstoffen niet afzonderlijk afscheiden. Bij vogels komen de urineleiders uit in een verwijding van de einddarm: de cloaca genoemd. Door die cloacaopening wordt alles in één beweging verwijderd. Vandaar dat hun uitwerpselen zo dik vloeibaar en wittig zijn.

MARJAN: Meester Philip, ik ben aan 't eten.

PHILIP: Ja, dat zie ik, ja. Eet maar rustig verder. Ik wou er alleen nog even dit aan toevoegen. Wat u daar ziet hangen is duidelijk een uitscheiding van een volwassen vogel. De uitwerpselen van jonge vogels zijn met een slijmerig vlies overtrokken. Volwassen vogels houden de staart omhoog en spuiten de uitwerpselen en de urine in een witte straal naar achteren. Gewoonlijk vormt zich dan een klodder die uit een halfvaste, langwerpige klomp bestaat, vermengd met vloeibare, witachtige en slijmerige urine.

MARJAN: *(Is inmiddels opgestopt met eten)* Bedankt voor deze aanschouwelijke cursus, meester.

PHILIP: Graag gedaan. Wij, intellectuelen, zouden meer lessen moeten kunnen geven met visueel materiaal. Dat slikt men gemakkelijker.

MARJAN: *(kokhalst)* Denkt ge dat?

(PASCALE is inmiddels op met kookpan, met hamer en beitel klopt ze in de kookpan)

PHILIP: Wat zijt ge aan 't doen?

PASCALE: Aan 't leren voor steenkapper, ziet ge dat niet?

(URSULA doet teken aan PASCALE dat ze kalm moet blijven.)

PHILIP: Hebt ge weer iets laten aanbranden?

PASCALE: O wat ben ik ben toch een stomme trut. Een stom, lomp geval! Te veel maïzena en te hoog vuur. Dat moest beton worden in plaats van appelspijs. Dat wist ik. En toch doe ik het. Hoe is het mogelijk? Welke snuggere huisvrouw doet nu zoiets? Voor zo'n stommiteit geeft ge me maar een 0 op mijn rapport. Ik verdien niet beter. Ik ben gebuisd. Geflest. Dat trekt er niet op. Verdomme,

verdomme, verdomme toch! Ik ga in de hoek staan. Met mijn armen boven mijn hoofd. En ik kom er de eerste vijf minuten niet meer uit. *(gaat in hoekje staan met armen boven het hoofd)*

PHILIP: *(perplex)* Ja zeg, Pascale. Nu weet ik niet wat zeggen. Gij hebt alles al gezegd. Allez, kom maar uit de hoek. Omdat ge u zo berouwwol gedraagt zal ik dit door de vingers zien.

PASCALE: Oh Philip. Ik ben een hopeloos geval. Een complete mislukking. Met mij is niets aan te vangen.

PHILIP: Kom, kom. 't Is al goed. Zo slecht zijt ge nu ook weer niet. Dan eten we maar geen appelspijs.

PASCALE: 'k Zal een pot krieken opendoen en kriekenspijs maken.

PHILIP: Dan neem ik intussen een douche.

PASCALE: Kunt ge misschien eerst de band van Thomas' fiets oppompen. Hij is zijn fietspomp vergeten.

PHILIP: Ok.

(PHILIP haalt fietsgerief en pompt de lekke band op. Inmiddels doet URSULA teken aan PASCALE dat ze het goed doet. PASCALE af. GUST op met visgerief)

URSULA: Ah! Mijn loze vissertje! Iets gevangen?

GUST: Twee zo'n japen. *(wijst een halve meter aan)*

URSULA: Ah! Van die soort die in de tijd tussen het vangen en uw uitleg eens zo lang wordt.

GUST: 't Zijn grote, hoor Ursula. Ge zult uw grootste pan moeten bovenhalen. Eik. Kijk daar! Bij Marjan op haar venster! Hé Marjan! Er hangt een duivenstront op uw venster. En een vettige, zulle.

MARJAN: Ik weet het. En vanwaar die komt, weet ik ook.

GUST: Van een duif natuurlijk. En van een vetgemeste duif, want 't is nogal een kwak. *(bestudeert duivendek)* Als ge 't mij vraagt had die duif juist een groene kikker opgegeten. Want kijk maar, daar sliddert wat groene mayonaise door. Net snottebellen. En voor dessert heeft ze rode bessen gegeten, want hier is de spijs wat rood gekabbeld. Maar 't kan natuurlijk ook een geweest zijn die juist haar voden had.

(MARJAN kiept haar eten in de vuilnisemmer, daarna af. PASCALE legt knalgroen tafelkleed over de tafel. Philip op.)

GUST: Hebt ge nu al genoeg? Uw bord was nog maar half leeg. Bij mij gaat ge seffens niets meer zien liggen, hoor. Zoals ons Ursula de forel klaarmaakt!

Ursula! Begin er maar aan, eh meisje. Want ik heb grote honger. Ge maakt ze toch weer à la "manière", eh?

PHILIP: "A la meunière", Gust. Dat betekent: op de wijze van de molenaarsvrouw. Dat komt van het Frans...

GUST: Dat komt niet van 't Frans, meester. Niet van 't Engels, niet van 't Russisch. Dat komt van de "manière" waarop ons Ursula die visjes klaar maakt: met liefde en goede boter. Nietwaar Ursula?

URSULA: Vandaag zal het van de "manière" zijnn, waarop gij ze klaarmaakt.

GUST: Wat bedoelt ge daarmee?

URSULA: Dat ik uw forellen niet klaarmaak. Dat ge dat zelf moogt doen. Uw huisvrouw is op vakantie.

GUST: Wat is dat voor zever. Ik ben ook op vakantie.

URSULA: Gij zijt al twintig jaar op vakantie.

GUST: Iets moogt ge overdrijven. Maar twintig jaar! We zijn nog maar hier van gisteren.

URSULA: We zijn twintig jaar getrouwd. tTwintig jaar lang heb ik u in de watten gelegd, gewerkt voor twee. Gij hebt nooit iets gedaan. Nu is het uw beurt.

GUST: Ik verdien de kost.

URSULA: Nu toch niet.

GUST: Ik heb vandaag al heel hard gewerkt. Ge weet niet wat het is om zo'n twee kastaars boven te halen, zeker? Of denkt ge dat die kadees met plezier aan uw haak gaan hangen met 't gedacht van : "Joehoe! We mogen bij Ursula op de barbecue!?" Nee. Die beestjes spartelen tegen als een duivel in een wijwatervat. Die moet ge eruit sleuren. Van vissen wordt ge moe! IK ben bekaf.

URSULA: Dan zal er geen eten zijn vandaag.

GUST: Ik heb pertang honger.

URSULA: Ik ook.

GUST: Kijk eens naar die forellekens, Ursula. Kijk eens in hun ogen! Die smeken er om, om à la "manière" gebakken te worden.

URSULA: Doe maar. op UW "manière".

GUST: Ik weet niet hoe dat moet.

URSULA: Ik zal wel zeggen wat ge moet doen.

GUST: Koken is uw werk. Ik doe dat niet.

URSULA: Ik ook niet.

(GUST mokt. Af en toe kijkt hij naar URSULA om te zien of ze nog geen zin heeft om eten klaar te maken. URSULA haakt verder. Inmiddels PASCALE op met kookpotje kriekenspijs.)

PASCALE: De kriekenspijs is al klaar. Ik heb ze weer wel wat te stevig gedikt, maar ze is niet aangebrand.

PHILIP: Oei! Dat licht staat scheef. Pascale kom die fiets eens vasthouden, dan zal ik dat en passant ook eens recht zetten.

(PASCALE zet kookpotje op een stoel, houdt fiets vast, terwijl Philip sleutelt.)

GUST: Allez, Ursula. Maak eens eten klaar.

URSULA: Nee. Gij moogt dat doen.

GUST: Ik doe dat niet.

URSULA: Ik ook niet.

GUST: Geef me dan geld, dan ga ik een friet halen.

URSULA: Er staat forel op het menu. Anders hadt ge ze maar niet moeten meebrengen.

GUST: Ik zal ze terug dragen.

URSULA: Kijk eens in de oogjes van die forellekens. Die beestjes snakken er naar om met hun gat in de hete boter te vallen.

GUST: *(mokt een poosje)* We gaan mager worden, eh!

PHILIP: Voilà. Dat is gemaakt. Thomas zal content zijn.

PASCALE: Ge hebt het er wel scheef opgegeven, eh Philip. Kijk eens.
(De lamp staat inderdaad 45° uit de richting.)

PHILIP: Dat heb ik niet scheef gegeven. Gij hebt die fiets scheef gehouden!

PASCALE: Is dat mijn schuld?! Heb ik... Ja, ge hebt gelijk. Had ik die fiets niet scheef gehouden dan had die lamp zeker recht gestaan.

PHILIP: Ik zal opnieuw beginnen. Maar houdt nu dat stuur horizontaal en die stang vertikaal.

PASCALE: Ja, Philip.

(PHILIP sleutelt. MARJAN ruimt de tafel af. GUST neemt de forellen en gaat er mee tot bij MARJAN.)

GUST: Zoudt gij mijn forellekens willen bakken, Marjan?

MARJAN: Doe me een plezier, Gust. En ga met die vieze dingen ergens anders staan zwaaien.

GUST Vies? Die komen uit het water! Een forel is niet vies. Uw ruit, die is vies!

(MARJAN af in caravan)

GUST: Zoudt gij mijn forellekens eens niet kunnen bakken, Pascale?

PASCALE: Sorry Gust. Ik heb nog nooit een forel klaargemaakt. Ik zou niet weten hoe ik daaraan moet beginnen.

PHILIP: Zoiets moet ge aan ons Pascale niet vragen, Gust. 't Is een vriendelijk meisje, en altijd bereid om te helpen. Maar wat koken betreft...

PASCALE: ...een dikke nul. Een sukkel. Een prutsmie. Daar hebt ge geen gedacht van, Gust. Echt. Ik ben ik een hopeloos geval. Ik kan nog maar amper een fiets recht houden.

PHILIP: Voilà. Wat ik wou zeggen heeft zij weeral gezegd. Al heeft ze wel wat overdreven. Zo slecht is ze ook weer niet. Het gebeurt dat ze iets lekkers kan klaar maken.

(Er komt zwarte rook uit het raam van PHILIP's caravan. Philip sleutelt verder.)

GUST: Ja? Maar dan toch vandaag niet.

PASCALE: Jawel.

GUST: Ik denk het niet.

PHILIP: Wat hebt ge klaargemaakt?

GUST: Iets krokants, denk ik.

PASCALE: *(merkt de zwarte rook)* Oh! Mijn frikaNdellen!

(GUST legt vissen terug en gaat zitten. Inmiddels)

PHILIP: *(zet fiets weg)* Altijd hetzelfde met ons Pascale! Ze zal het nooit leren. Hoe dikwijls heb nu al gezegd dat het frikaDellen zijn en geen frikaNdellen.

(PASCALE op met dampende pan met zwarte bollen)

PHILIP: Wat is dat?

PASCALE: FrikaNdellen.

PHILIP: FrikaNdellen?

PASCALE: Euh... FrikAdellen.

PHILIP: Zijn dat frikAdellen? Dat? FrikAdellen?

PASCALE: Euh... *(bootst Hollands na)* GehOktbOllen?

PHILIP: *(neemt de enige echte biljartbal uit de pan)* Dat? GehOktbOllen?
(laat de biljartbal op de grond knotsen) Dat zijn biljOrtbOllen!

PASCALE: Ja, Philip.

PHILIP: Gij denkt toch niet dat ik zoiets eet?

PASCALE: Nee, Philip.

PHILIP: Ge moest u schamen om met dergelijk resultaat nog voor de dag te komen. Na al die jaren die ik aan uw opvoeding besteed heb!

PASCALE: Ja Philip.

PHILIP: Onvoorstelbaar! Geef ze simpel gehakt in haar handen en ze maakt er biljartballen van! Met u is niets aan te vangen. Niets!

PASCALE: Niet overdrijven, eh Philip.

PHILIP: Gij munt uit in onhandigheid, gij! In flaters begaan zijt ge schitterend.
(kiept zwarte bollen op het groene tafelkleed) Bekijk dit resultaat.
Nogmaals het bewijs van uw onkunde. Van gehakt biljartballen bakken! Wie doet zoiets? Dat is het summum van stunteligheid. Ge zult dit jaar moeten overdoen, meisje. Want gij kunt niks! Niks!

PASCALE: Ah, ik kan niets? Ah, gij denkt dat ik een stom kieken ben. Wel dan zijt er naast. Want ik kan wel iets. En nog wel iets dat gij niet kunt.
(Neemt naast hun caravan een bezem) Ik zal eens laten zien dat ik geen onnozele gans ben. Ge zult direct zien dat ik wél iets kan. En beter dan gij! Probeer dit maar eens na te doen, stuk schoolmeester. *(Stoot als een volleerd biljartspeler met omgekeerde bezem tegen de "gehaktbal".)* Voilà. Carambole.
(legt nogmaals aan en stoot) En nog een carambole. *(legt nogmaals aan, stoot en mist)* Dat deze stoot moest mislukken, wist het kleinste kind. Daar had zelfs de Ceulemans geen carambole kunnen van maken. Nu gij. *(geeft bezemstok aan PHILIP)*

PHILIP: Ah, gij denkt dat ik niet kan biljarten. Dat kan ik beter dan ge denkt. Hou maar in 't oog. *(legt aan, maar ketst met "keu" af naast de bal)*

PASCALÉ: Daar zie! Een schoolmeester die blundert: de bal gemist en een gat in 't tafelkleed. Proficiat!

PHILIP: De bal ketste af. Die was niet hard genoeg gebakken.

PASCALÉ: Die was even hard gebakken als mijn bal. Maar als ge niet graag het onderspit delft, zijn alle uitvluchten goed, nietwaar meesterke? Vooral niet toegeven dat ge flaters kunt begaan. Schoolmeesters zijn perfect. Die doen nooit iets verkeerd. Maar zolang we leven zullen we flaters begaan. Gij zowel als ik. Pas als ge op 't kerkhof ligt zijt ge een perfecte mens geweest. Hoe ge het ook keert of draait, die biljartstoot van u was een stomme stoot. Maar ge moogt herkansen, als ge wilt. *(PHILIP legt met veel bravoure een volgende stoot aan, stoot en raakt niets.)* Ziet ge wel dat ik beter kan biljarten dan gij?!

PHILIP: Gij speelt niet beter.

GUST: Ge hadt die bal naar daar moeten spelen, dan hadt ge die en die kunnen raken.

PHILIP: Dat was ik zinnens. Maar mijn pomerans was niet vettig genoeg.

PASCALÉ: Niet toegeven! Vooral niet toegeven dat ik in iets beter ben dan gij. Als uw pomerans niet vettig genoeg is, smeer hem dan in begot. *(smeert kriegenspijs over de bezemsteel)* En uw handen ook. Want seffens gaat ge nog zeggen dat de keu niet glad genoeg is. *(kliederd spijs op PHILIP's handen)* En uw flauwe smoel kan ook wat pit gebruiken. *(wrijft PHILIP's gezicht in met kriegenspijs)* Droogstoppel! Betweter! Geschoolde, geletterde, gediplomeerde baviaan! *(af)*

PHILIP: *(spuwt een kriekepit uit, raapt bal op, werpt die op de grond en vangt hem weer op. Deze bal is veerkrachtig.)* Ziet ge wel. Ik zei nog dat die niet hard genoeg gebakken was. Pascale!

(PHILIP af. MARJAN op met gerief om ramen te lappen. Ze zet alles onder het raam.)

GUST: Met een onderwijzer samenleven is precies niet gemakkelijk.

URSULA: Met een lamzak ook niet.

GUST: Hebt ge 't tegen mij?

URSULA: Tegen wie anders?

GUST: Ge moogt blij zijn dat gij met een kalme vent getrouwd zijt.

URSULA: Dat ben ik ook. Tot de hongerdood ons scheidt.

GUST: Dat is mijn schuld niet. Bak die forellen en 't is opgelost.

(GUST af via links achter. THOMAS op.)

MARJAN: Mooie wandeling gemaakt?

THOMAS: Ah! Ge probeert het goed te maken.

MARJAN: Nee.

THOMAS: Nee? Wat zijt ge dan van plan?

MARJAN: Te scheiden.

THOMAS: Gij denkt toch niet dat ik me van u laat scheiden. Ik ben niet van gisteren. Ik ga mijn nikkel niet afdraaien om een gescheiden vrouw te onderhouden.

MARJAN: Gij moet me niet onderhouden. Ik werk wel voor mijn kost.

THOMAS: Gij? Werken? Maar vrouwmens, hebt ge uzelf nog wel eens bekeken de laatste tijd? Gij ziet er te bouwvallig uit om nog ergens werk te krijgen. En 't is uw schuld. Ge had maar Oil of Olaz moeten gebruiken.

MARJAN: Dat mocht ik niet! Of zijt ge die ambras vergeten toen ik eens een schoonheidsmasker gekocht had?

THOMAS: Die plaaster kostte 2000 frank! Die hadt ge bij een stukadoor gratis gekregen!

MARJAN: Volgens u was alle make-up rommel en slecht voor de huid. Gij wilde een natuurlijke vrouw. 'k Heb altijd naar uw pijpen gedanst, Thomas. Maar van zodra we gescheiden zijn, leid ik eindelijk "mijn" leven. Dan gebruik ik maskers, baden, crèmes zoveel ik wil.

THOMAS: Doe dat. En ge wordt de best verzorgde bedelares van de stad.

MARJAN: Ik vind wel een job. Ze selecteren op basis van bekwaamheid tegenwoordig.

THOMAS: Ge zijt waardeloos.

MARJAN: Waardeloze huisvrouwen bestaan niet.

THOMAS: O jawel! Gij! Uw zindelijkheid en hygiëne laten veel te wensen over. Hebt ge nog eens in de afvoerbak gekeken de laatste tijd? Wat een vuiligheid, zeg! En de groencontainer! Hoe lang is het geleden dat ge die nog uitgespoeld hebt? Gij zijt bijlange geen propere huisvrouw. Zelfs een duivenstront ge hangen!

MARJAN: Als hij u stoort, like hem er dan af!

THOMAS: Ah! Ge wilt oorlog?

MARJAN: Nee. Een scheiding.

THOMAS: Vergeet het! Gij zit met mij opgescheept en ik met u. Als ge wilt scheiden zal 't over mijn lijk zijn. *(af)*

MARJAN: Hij wil niet scheiden. Wat nu?

URSULA: Als ge nu eens die raad van die geest opvolgde en een sexbom wordt?

MARJAN: Dat ligt niet in mijn aard.

URSULA: 't Ligt ook niet in Pascale's aard om met alles akkoord te gaan, en ook niet in mijn aard om het werk te laten liggen.

MARJAN: Hoe is het met Pascale?

URSULA: Weer een burgeroorlog daarstraks. Ze zal moeten leren haar tong bedwingen.

MARJAN: Ja. De tong bedwingen is voor een vrouw een levenslange verplichting, van de "ja ik wil" tot "de dood ons scheidt" En gij Ursula? Hoe lang houdt gij het uit zonder eten?

URSULA: Als 't moet, heel lang. *(GUST op met barbecue)* Maar 't is precies niet meer nodig!

(MARJAN poetst de ramen. Ze gebruikt daarbij het opstapje van de deur.)

GUST: Hier is de barbecue. Ik steek het vuur nog aan. En zeg dan nog eens dat ik niks gedaan heb.

URSULA: En de vissen?

GUST: *(legt de vissen op tafel)* Die zijn hier!

URSULA: We hebben nog een scherp mes nodig, een houten lepel, bloem, boter en zout.

GUST: Dat haal ik nog. Maar als gij dat lapje af hebt, is het uw beurt. *(af)*

URSULA: Akkoord. Want dat wordt een bedsprei.

PASCALÉ: *(op)* De raad van die geest opvolgen is moeilijker dan ik dacht. Philip gelijk geven voor banale feiten gaat nogal. Maar zodra hij mij persoonlijk begint te kwetsen kan ik met niet meer inhouden. Als ik maar wist hoe ik mijn mond moest houden.

MARJAN: Daar heb ik een truc voor. Telkens ge iets wilt zeggen, moet ge eerst een slok water drinken en die in uw mond houden totdat ge klaar zijt om iets verstandigs te zeggen. Dat helpt. Ik heb het zelf honderde keren toegepast.

PASCAL: Dan zal ik dat eens proberen. *(af)*

URSULA: Ocharme. Als die daar maar geen waterbuik aan overhoudt.

(Marjan heeft de ruit gekuist; staat met de emmer voor de deur)

THOMAS: *(met hoofd uit het raam)* Wanneer eten we?

MARJAN: *(zet de emmer neer)* Ik heb al gegeten. Gij moogt uw potje koken. Dan wend je al wat aan onze scheiding. In 't vervolg doen we alles apart: slapen, eten EN koken!

(GUST op, legt de barbecue-benodigdheden op de tafel, steekt de barbecue aan, leest dan de Playboy. MARJAN ruimt het poetsgerief op.)

THOMAS: *(tiert achter de coulissen)* Ha, ze denkt dat ze me zo klein krijgt. Maar dan kent ze mij nog niet. Ik zal tegenspartelen, gelijk een duivel in een... *(boos op, stapt in de emmer water en valt)*

GUST: *(zittend, met de armen gespreid)* Kom hier, joh, dat ik u opraap.

THOMAS: Laat me gerust! Maar onthou wat ge gezien hebt. Mijn vrouw heeft een aanval gepleegd op mijn leven! Dat was een moordaanslag met voorbedachte rade. Daar, daar...

MARJAN: ...daar kunt ge voor scheiden.

THOMAS: Daar kan ik u voor laten opsluiten. Levenslang.

THOMAS

Dat zoudt ge wel willen eh? Apart leven, de bloemetjes buiten zetten en met iemand anders trouwen. Vergeet het! Dat gaat niet door!

MARJAN: Och, ben je jaloers? Wie wil mij nog? Ik ben toch bouwvallig en waardeloos!

THOMAS: Als 't licht uit is, voelt ge nog altijd aan als een vrouw. En... ik zie je nog graag. *(snel af voor wandeling)*

MARJAN: Hij ziet me nog graag!... Wat moet ik nu doen?

GUST: Als ge niet weet wat doen, kunt ge misschien mijn forellekes bakken?

URSULA: Die bakt gij en niemand anders!

PASCALÉ: *(op met glas water)* ik ga jouw truc proberen, Marjan. Ik hoop dat het helpt! Ge ziet er zo triest uit. Wat scheelt er?

MARJAN: Welke vrouw hoort graag dat ze bouwvallig is? En hij heeft gelijk. Mijn huid droogt uit, ik krijg rimpels. Ik ben niet mooi meer.

PASCALÉ: Dat is alleen een kwestie van een cosmetica. Een bodylotion, een fond de teint, wat eyeliner, mascara en lippenstift en ge ziet er weer knap uit.

MARJAN: Hm. Dan denk ik dat ik maar eens ga winkelen. Bedankt voor de raad, Pascale. *(af in caravan)*

PASCALÉ: Graag gedaan. *(zet glas water op tafel, dan af in caravan)*

GUST: 't Battered nogal bij de geburen.

URSULA: Als gij niet maakt dat die vissen gebakken zijn, zal 't er hier ook batteren.

GUST: Ik kan dat niet.

URSULA: Ge pakt de pollepel en geeft daarmee die vissen een tik op hun kop. Dat zult ge toch wel kunnen zeker?

GUST: En die beestjes zeer doen? Dat ziet ge van hier. Ik heb nog nooit een vlieg kwaad gedaan.

URSULA: En de vissen die ge met een haak in hun lip omhoog trekt?

GUST: Dat is om te vissen. Dat is niet om zeer te doen.

URSULA: Ge zult ze eerst moeten dood doen vooraleer ge er uw tanden kunt inzetten.

GUST: Doe gij dat maar. Ik ben daar te week voor.

URSULA: Die beestjes voelen daar niets van. En als ge er niet tegen kunt, doe dan uw ogen dicht. 't Is zo gebeurd.

GUST: *(neemt de forel en kust hem. Tot forel)* Sorry, schatje. Maar 't is voor de goede zaak. Ge zijt een lief beestje, maar "à la manière" zijt ge pas echt om op te eten...Kijk me niet zo triestig an, of ik laat u rotten in de vuilnisbak. En wat hebt ge daar aan, eh? Dan kunt ge toch beter met een sappig citroenschijfje in uw bek op mijn teloor liggen, niet? *(laat forel ja-knikken)* Allez, vooruit dan. *(legt forel op tafel, doet ogen dicht en klopt met de pollepel op zijn hand; kermt, maakt een pijnlijke rondedans.)* Zijt gij zeker dat die beestjes daar niets van voelen?

URSULA: Kom hier, handige Harry! *(klopt de vissen op de kop en gaat weer zitten)* En nu fileren.

GUST: Met de boter of de bloem?

URSULA: Met een mes die binnenkant schoonmaken, stommerik. Ik zal er ene voordoen. Maar dan is 't uw beurt.

(PASCALE en PHILIP op)

PHILIP: En? Is uw bui over?

PASCALE: *(drinkt water)* Ik heb spijt van wat ik gedaan heb, Philip. Als ge wilt zal ik honderd keer schrijven: "ik mag niet tegenspreken".

PHILIP: Dat hoeft niet. Trouwens, ge kunt beter biljarten dan ik. Ik had dat moeten toegeven.

(van hier af drinkt PASCALE voor ze met PHILIP praat)

PASCALE: Echt waar?

PHILIP: Ja, maar intussen hebben we nog niet gegeten.

PASCALE: Ik durf niets meer klaarmaken, Philip. Ik ben zo bang dat het weer zal mislukken. Zelfs kindjes maken mislukt. Ik ben een hopeloos geval. Ik voel me zo onnuttig, zo onhandig, zo lomp...

PHILIP: Kom, kom, mijn flieffloderke. Zo erg is het nu ook weer niet.

PASCALE: Ik ben bang dat ik u weer op stang jaag. En ik wil u dat niet aandoen. Want gij zijt zo'n goede, lieve en bekwame vent.

PHILIP: Dan zal uw capabel ventje een oplossing moeten vinden, nietwaar? Weet ge wat? Ik zal een doos ravioli opwarmen. En morgen maken we samen het eten klaar.

PASCALE: Dat is een schitterend idee, Philip! Ik zal de tafel dekken, met onbreekbare dingen.

(PHILIP en PASCALE af in caravan)

URSULA: Voilà. Deze is klaar. Gij moogt de tweede prepareren.

GUST: Met boter of met bloem?

URSULA: Met dat mes. Zoals ik gedaan heb.

GUST: Gij hebt die "gefileerd". En ik moet deze "prepareren", hebt ge gezegd.

URSULA: Dat is hetzelfde.

GUST: Als er iets is waaraan ik een hekel heb, Ursula, dan is het aan...

URSULA: ...werken. Dat weet ik. *(af via caravan)*

GUST: Nee, aan vis kuisen. *(griezelt terwijl hij werkt)* Kerf hier. Kerf daar. Bullen er uit.

URSULA: *(op)* En nu de vis invetten met boter, bestrooien met zout en daarna in de bloem wentelen. *(haakt)*

(GUST gebruikt de boter als een stuk zeep en wrijft er de vis mee in; strooit rijkelijk met zout. Dan houdt hij de vissen bij de staart en dompelt ze in de bloemzak.)

GUST: Ze zien wit. Wat nu?

URSULA: *(zonder opkijken)* De overtollige bloem er af schudden.

(GUST houdt de vissen bij de staart en zwaait er krachtig mee door de lucht, zodat de bloem in 't rond stuift.)

GUST: Dat is klaar.

URSULA: Dan mogen ze op de barbecue. 5 minuten aan de ene kant bakken en 4 minuten aan de andere kant.

GUST: Is dat alles?

URSULA: Dat is alles.

GUST: En daar maakt gij zo'n tamtam voor? Als dat niet meer is wil ik alle dagen forel bakken.

(Gust legt de forellen op de barbecue, gaat zitten en kijkt op zijn uurwerk. Inmiddels zit PASCALE aan tafel, een glas water binnen handbereik. PHILIP op met een schotel ravioli.)

PHILIP: Et voici Ravioli di Napoli. Opgewarmd 'à la haute cuisine de maître Philip.'" Dat ziet er lekker uit.

(PHILIP bedient PASCALE. THOMAS op. Gaat knorrig aan tafel zitten.)

PASCALE: Dank u.

PHILIP: Wilt ge 't brood eens halen, schatje. Dat zijt ge weeral vergeten. Gij zijt toch een vergeten brood! Ha,ha. Goei grapje, nietwaar? Brood vergeten en ge zijt een vergeten brood. Ha,ha.

(PASCALE lacht zuurtjes. Dan af.)

GUST: *(draait de forel om)* Kom mannekens. 't Is hier nog een ouderwetse zonnebank. Hier moet ge zelf omdraaien als ge aan de andere kant bruin wilt zien.

(PASCALE op. Struikelt, laat het gesneden brood vallen.)

PHILIP: Stomme Trien! Kijk nu eens wat ge gedaan hebt. Al ons brood in 't gras! Zie toch wwar je loopt!

PASCALE: Sorry Philip.

PHILIP: *(raapt boterhammen op)* Sorry Philip, sorry Philip. Is dat 't enige dat ge daarop kunt zeggen?

PASCALE: Ja, Philip.

PHILIP: *(merkt dat PASCALE veel drinkt)* Zijt ge ziek?

PASCALE: Nee, Philip.

PHILIP: Ah... Eet nu maar.

GUST: Ze zijn klaar, Ursula. Nog een citroenschijfje in hun bek moffelen en we kunnen gaan eten. Forel à la manière van de Gust! Daar gaan we van smullen. 'k Zal de borden eens halen.

(GUST af. Dekt nadien blijgezind de tafel. Marianne op uit caravan. Thomas op, terug van wandeling)

MARJAN: Zijt ge beneden aan de rivier geweest, schat? Bij de vogeltjes die zo schoon fluiten? Die zijn precies altijd goed gezind.

THOMAS: Natuurlijk zijn die goed gezind. Die hebben geen koppige vrouwen die niet willen koken.

MARJAN: Ik wilde net gaan winkelen. Maar als ge wilt zal ik eerst koken.

THOMAS: Wat krijgen we nu?

MARJAN: Ik wil niet meer scheiden. Ge hebt gezegd dat ge me graag ziet. En ik zie u ook nog graag, Thomas.

THOMAS: OK. Dat is dan geregeld. Voor mij moogt ge de eieren bakken.

MARJAN: Misschien moeten we wat aan onze relatie doen. Zoals: onze voelens uiten.

THOMAS: OK... Ik heb honger.

(PHILIP af. Gaat koffie halen)

MARJAN: Ik bedoel: dat we het tedere, het romantische weer plaats moeten geven.

THOMAS: Zoals dineren bij kaarslicht?

MARJAN: Bijvoorbeeld.

THOMAS: Met violen op de achtergrond? En wijn om in de stemming te komen?

MARJAN: Ja.

THOMAS: Ik ben geheelonthouder.

MARJAN: Dan drinken we spuitwater.

THOMAS: Dan kom ik niet in de stemming.

PASCALE: O jawel! Veronderstel dat ge bij Marjan zit. Warm en gezellig bij een open vuur. De gloed van het sintelend hout danst in uw spuitwater. Een filharmonisch orkest op de achtergrond fluistert uw lievelingsmuziek. Ge toast. Het blij tinkelen van uw glazen klinkt als een glimlach. *(gaat op in haar rol)* Marjan's blik zinkt weg in de uwe. De muziek zinkt weg. Het sprankelende spuitwater dooft uit. Jullie ogen versmelten in dezelfde romantische droom. Ze glinsteren, branden... Praten zou dit subtiele moment verstoren, dus laat ge uw lichaam praten. *(Thomas geniet van Pascale's aanpak)* Met een mysterieuze glimlach, heft Marjan haar rok wat op en masseert haar knie. Gij glimlacht. Uw ogen schitteren. Een warm verlangen kleurt uw gezicht, terwijl Marjan's masserende beweging veel belooft. Ze toont meer been. Dan komt ze dicht, langzaam, sensueel... en gaat op uw schoot zitten. Voorzichtig en teder maakt ze een knoop van uw hemd los...

PHILIP: *(Op tijdens Pascale's demonstratie. Beveelt)* Pascale! Hier! Af!

PASCALE: Ja Philip, natuurlijk Philip, ik kom Philip.

(PHILIP en PASCALE eten in stilte)

MARJAN: Zij heeft mooie benen, eh?

THOMAS: Ja. Mooier dan die van u.

(PHILIP af)

MARJAN: Ik ben niet zo sexy, eh?

THOMAS: Nee, maar ik ben met u getrouwd. Ook al zijt ge een preutse, zoutloze vrouw, ik blijf bij u. En als 't niet te veel gevraagd is, zou ik nu graag iets te eten krijgen.

(THOMAS af in caravan. GUST af om bestek te halen)

MARJAN: Dat doet de deur dicht!

PASCALE: Laat hem zitten!

URSULA: Maak hem kapot!

MARJAN: Dus ik ben zoutloos.

PASCALE: Dat is niet waar! Elke vrouw is begeerlijk en hartstochtelijk.

MARJAN: Ik ben preuts.

URSULA: Als ik behandeld werd zoals jij, zou ik mijn benen ook dicht houden.

PASCALE: Vind een goede minnaar en ge zult zien hoe immoreel ge kunt zijn.

MARJAN: *(lacht)* Ik heb wel eens stoute dromen.

PASCALE: Ziet ge wel!

MARJAN: Met Thomas.

URSULA: Ge zijt zot! Wie kan er nu een goed nummertje maken met een pitbull?

MARJAN: Bij Pascale was hij toch geen pitbull!

PASCALE: Sorry Marjan. Het was echt mijn bedoeling niet om hem te verleiden.

MARJAN: Dat weet ik, Pascale. Ik wou dat ik hem zo kon verleiden!

PASCALE: Iedere vrouw kan een man verleiden. Dit is de taktiek. *(URSULA voert op een komische wijze PASCALE's richtlijnen uit.)* Eerst stuurt ge signalen via oogcontact, waamee ge vertelt wat ge van plan zijt. Dan trekt uw buik in, haalt diep adem en behoudt die houding. Als ge een B-cup hebt, moet het aanvoelen alsof ge een C hebt. Dan benadert ge uw slachtoffer, soepel als een tijgerin, met in uw gedachten uw sensuele honger. Uw blik is veelbelovend. Uw lippen: klaar om te kussen. Uw wiegende heupen vertellen hoezeer ge naar erotiek verlangt.

URSULA: Als ik mijn heupen zo beweeg, wordt mijn E terug een D.

PASCALE: Draag dan een push-up.

(GUST op, legt het bestek op tafel en gaat zitten. Terwijl MARJAN and PASCALE doorgaan, test URSULA de zojuist geleerde verleidingsmanoeuvres op GUST uit. GUST kijkt schaapachtig.)

MARJAN: Die geest bij raadde me ook aan om me als een sexbom te gedragen. Maar hoe zal Thomas reageren?

PASCALE: Als ge hem met uw houding, glimlach, blikken en heupen duidelijk uitgedaagd hebt, kan je hem nog wat langer treiteren. Ge kunt uw dij

masseren, terwijl uw ogen zeggen: "Ge moogt met mij doen wat ge wilt." Ge zult zien, dat werkt als een rode lap op een stier. *(bij GUST heeft het evenwel geen effect)* Dan is het tijd voor een eerste fysisch contact. Ik ga meestal op zijn schoot zitten. Da's comfortabel en we kunnen allebei zo handtastelijk worden als we willen.

(Als URSULA op GUST's schoot gaat zitten, zakt de stoel door; ze vallen. PASCALE en MARJAN snellen ter hulp.)

GUST: Als gij op deze stoel wilt zitten, zeg dat dan!

URSULA: Ik denk dat ik met All Bundy getrouwd ben. *(af, haalt andere stoel)*

THOMAS: *(op)* Wanneer gaan we eten?

MARJAN: Eens zien met wie ik getrouwd ben.

THOMAS: Wel?

PASCALE: Ik haal een pan. Ge weet nooit... *(af)*

MARJAN: *(schrijdt wulps naar THOMAS)* Ik heb geen zin om te koken, schat. En ook niet om te eten. Ik heb andere behoeften, die wel eens met die van u zouden kunnen overeenkomen.

GUST: Waw! Ik wou dat mijn kat ook zo heet was!

(GUST af. MARJAN verleidt THOMAS, die eerst verbaasd kijkt, daarna aangenaam verrast en tenslotte "ingepalmd".)

DOEK

3° BEDRIJF

(Een week later. Zelfde scène. De fiets van THOMAS is weg. GUST, met schort, legt de laatste hand aan 't tafeldekken, heeft de barbecue klaar staan en een tafeltje met barbecue-benodigdheden: snijplank, mes, bloem, boter, zout, dragon, pollepel, tang enz. GUST checkt, met kookboek in de hand, de ingrediënten. Dan PHILIP op. Ook hij dekt de tafel.)

GUST: Mijn forellen worden beter met de dag, Philip. Die van gisteren, met rozemarijn, waren potverdekke lekker. Vandaag ga ik experimenteren met dragon. Volgens het kookboek is forel met dragon een delicatessen. Wat maakt gij klaar vandaag?

PHILIP: Als 't lukt, eten we vandaag eindelijk eens gewone gekookte aardappelen. Is het al niet de vijfde keer dat probeert?

PHILIP: Ja. En we eten al vijf dagen aardappelpuree met harde korsten.

GUST: Zal ik in mijn boek eens zien hoe ge gekookte patatten moet klaarmaken? Als ge iets wilt bijleren, tenminste.

PHILIP: O ja. Asjeblijft. Ik ben die puree zo beu als koude pap.

GUST: (*bladert. Leest*) Gekookte aardappelen. Doe de geschilde aardappelen in een kookpot en vul bij met water tot de aardappelen onder water staan. Voeg er zout bij en laat ze gaar koken.

PHILIP: Zo doe ik het ook.

GUST: Giet de aardappelen af als ze mals zijn.

PHILIP: Daar heb ik al puree.

GUST: Wacht. Er staat nog wat. Plaats ze zonder deksel op het vuur en laat het resterende water verdampen.

PHILIP: Dat doe ik. Maar dan komen er harde korsten op.

GUST: Heeft Pascale dan nog nooit gekookte patatten klaar gemaakt?

PHILIP: Het gebeurde wel eens dat ze niet aangebrand waren. Maar ze wil niets meer doen in het huishouden.

GUST: Ook in staking?

PHILIP: Niet echt. Ze zit momenteel met een depressief minderwaardigheidscomplex. Ze durft niets meer aanpakken in het huishouden.

GUST: En nu moogt gij alles doen.

PHILIP: Ik probeer haar te leren hoe moet.

GUST: Maar ge kunt het zelf niet.

PHILIP: (*bitsig*) Aardappelen koken hebben wij nooit geleerd op de normaal-school.

GUST: Ja... Een onderwijzer moet niets kunnen, als hij het maar kan uitleggen, eh? Zal ik eens aan ons Ursula vragen hoe zij gekookte patatten klaarmaakt?

PHILIP: Dat zou vriendelijk zijn. Ik zal eventjes wachten.

GUST: Ja maar, ze is nog niet terug. Ze is gaan vissen.

PHILIP: Euh. Zou ik nog iets mogen vragen, Gust?

GUST: Als 't niet te moeilijk is. 'k Ben maar tot mijn veertien jaar naar school geweest.

PHILIP: Hoe dik wordt ge zoal als ge in verwachting zijt?

GUST: Voor een schoolmeester weet ge eigenlijk niet veel praktische dingen, eh Philip. Wel, zoals uw buik er voor staat zijt ge drie maanden ver. En bij mij... gaat subiet mijn water breken.

PHILIP: Ik?! Drie maanden!

GUST: Ja, maar dat zal wel van de patattenpuree zijn.

PASCALÉ: *(met hoofd door raam)* Philip! De patatten koken. Wat moet ik nu doen?

PHILIP: Ik kom! *(tot Gust)* Ik zal het vuur eens hoger te zetten. Misschien lukt dat.

(PHILIP af via caravan. URSULA op via links, met visgerief en een bloemenruiker. Draagt lieslaarzen.)

URSULA: Staat de barbecue klaar?

GUST: Alles staat klaar. Hoeveel hebt ge er bij?

URSULA: Zes zo'n japen. *(wijst 60-70 cm.)*

GUST: Zes stuks! Ursula gij wordt nog een kampioen!

URSULA: En? Is hier alles in orde? Bedden gedekt, de afwas gedaan, de caravan uitgeveegd, de pispot leeg gemaakt?

GUST:: De pispot is nog niet leeg.

URSULA: Vooruit! Eerst de pispot leeg maken en dan moogt ge beginnen bakken.

GUST: Dat doe ik straks wel. Ik bak liever. Laat me die prachtforellen eens zien, Ursula! *(URSULA toont forellen)* Wat een kastaars! Dat krijgen wij met z'n twee niet op.

URSULA: Is we vandaag eens een barbecue organiseerden voor de geburen?

GUST: Philip en Pascale zullen blij zijn. Die vreten al een hele week patattenpuree met harde korsen. Maar ik weet niet...

THOMAS: *(blijgezind op met krop sla)* Hi Ursula! Hoe was 't vissen? En Gust? Gaat ge weer barbecuen? 't Is schitterend weer om te barbecuen.

URSULA: Absoluut. En omdat ik zo'n ferme visvangst gehad heb, was ik zinnens om...

MARJAN: *(zwoel vanuit caravan)* Thomas schatje! Vergeet de tomaten niet!

THOMAS: Och, de tomaten! Die ben ik vergeten. IK ben toch zo verstrooid de laatste tijd. Ik kom schatje! We eten tomaten bij de salade. Ik moet ze ,pg pellen. Zongerijpte tomaten. *(af)*

GUST: De gelukzak!

URSULA: Waarom? Gij moogt ook tomaten pellen als ge wilt.

GUST: Als ik zoveel energie kon verbruiken als hij de laatste tijd, zou ik alles pellen.

URSULA: Gebruik om te beginnen uw energie maar voor deze forellen en dan we zullen zien hoeveel energie ge nog over hebt.

GUST: Niet veel, na al die stomme dingen die ge me laat doen.

URSULA: Waarom klaagt ge dan? Vooruit, begin maar te bakken. Ik ga de bureu uitnodigen.

(GUST begint te werken. URSULA klopt aan bij PHILIP en PASCALE)

PHILIP: *(opent deur, opgewonden)* Ursula! Engel uit de hemel! Ge komt als geroepen! Kom binnen. Onze patatten koken bijna over.

(PHILIP en URSULA af. GUST prepareert de vissen. THOMAS op met twee tomaten.)

THOMAS: Kijk eens naar deze tomaten, Gust! Zien die er niet lekker uit?! Hier in de Ardennen ziet alles er appetijtelijker en lekkerder uit, vindt ge niet?

GUST: ... MIJN vrouw ziet er hetzelfde uit.

THOMAS: Gij zijt zo hardhandig met die forellen, Gust! Marjan zei dat eten moet behandeld worden gelijk een vrouw: zachtjes en voorzichtig. *(pelt suggestief tomaten)* Het knoopje moet zachtjes losgemaakt worden, rekening houdend met mogelijke weerstand. Dan moet ge geduldig het bovenste deel aanpakken en zoeken naar een plaats waar het velletje meegeeft. Dat is het meest delicate punt en duurt soms een beetje, want het is niet altijd duidelijk waar ge moet beginnen. Ah, hier is 't! Als ge dat zwak plaatsje gevonden hebt, kunt ge het omhulsel verwijderen. Maar daar moet ge uw tijd voor nemen. Elk stukje moet er behoedzaam afgehaald worden, alsof het vlees bloot leggen een ontdekkingsreis is.

En als ge dat voorzichtig doet, stribbelt er niets tegen. Het omhulsel komt er vanzelf af en laat prachtig, ongeschonden vlees zien.

GUST: Zoudt ge uw tomaten-striptease ergens anders willen opvoeren! Ik moet mijn forellen klaar maken.

MARJAN: *(Op. Ziet er geweldig uit: make-up, verlokkelijke kleding, sensuele bewegingen, kortom: een "femme fatale".)* Waar is de gazet, schatje?

THOMAS: Nog in de gazettenwinkel, lieveke.

MARJAN: Wilt gij die daneens voor mij gaan halen, zoetje?

THOMAS: Maar 't is bijna middag, schatje. De winkel sluit om 12 uur. En ik moet de salade nog klaar maken.

MARJAN: *(heupwiegend naar THOMAS)* Maar gij zijt een getrainde sportman, schat. Gij haalt het nog. Of heb ik u uitgeput vorige nacht?

THOMAS: Nee! Bijlange niet!

MARJAN: Vanmorgen misschien?

THOMAS: Nee!

MARJAN: En hebt ge nog energie om deze namiddag door te gaan, mijn potentiële krachtpatser?

THOMAS: *(enthousiast)* Ja!

MARJAN: Dan heb je nog wel wat energie om een gazetje te gaan halen, nietwaar, mijn onvermoeibaar hengstje?

THOMAS: Natuurlijk, schatje. Ik ga direct de gazet halen. Direct. Maar wat dan met de salade en de tomaten?

GUST: Die zal ik wel pellen! Ik weet nu hoe het moet. *(suggestief)* Zachtjes het knopje losmaken, voorzichtig uitkleden...

THOMAS: Pel uw eigen tomaat!

GUST: De mijne is groen!

MARJAN: Maak de salade maar klaar als ge terug zijt, schat. Als ge rap loopt, hebben we nog veel tijd. Voor vanalles...

THOMAS: Is 't misschien mogelijk dat GIJ intussen de salade klaar maakt, schatje?

MARJAN: Dat gaat niet, Thomas. Ik heb juist mijn nagels gelakt. En ik moet mijn tenen ook nog doen.

THOMAS: Kunt ge dat straks niet doen?

MARJAN: Straks? Ik moet me nog helemaal insmeren met zonnecrème. En ik had graag dat gij het deed. Of doet ge dat niet graag?

GUST: Anders doe ik het wel, zulle.

THOMAS: Gij moet uw vissen insmeren!

MARJAN: Ga nu asjeblieft de gazet halen, Thomas.

THOMAS: Voor jou doe ik alles, lieveling. *(af)*

MARJAN: Ik weet het. *(terzijde)* Zolang ik de Marilyn Monroe maar uithang.

GUST: De Ardeense lucht heeft u precies goed gedaan!

MARJAN: Dat niet alleen. Ook de de peelings, de gezichtsmaskers, de crèmes, de valse wimpers, de plastic vingernagels, de lippenstift, de eyeshadow, de wonderbra, de blushing...

GUST: Wat is een wonderbra?

MARJAN: Wel euh... dat is euh... een ding.... dat van een software een hardware maakt. *(lakt haar teennagels)*

GUST: *(na wat denkwerk)* Ursula noemt dat een corset.

URSULA: *(op)* En hang er een propere keukenhanddoek over, dan blijven ze nog vanzelf een half uur warm.

PHILIP: *(vanuit caravan)* Bedankt Ursula!

URSULA: Hey, Marjan, hoe is't er mee?

MARJAN: Zoals ge ziet, heel goed. Nu ik me zo wulps gedraag als een ontrouwe echtgenote, lacht, fluit en zingt hij. Ik heb hem nog nooit zo goed gezind geweten. En voor het eerstr in mijn leven kan ik doen wat ik wil zonder dat hij gromt.

URSULA: Voor mij is het nu ook echt vakantie. Gust doet het huishouden en ik kan gaan vissen. Ik heb zes forellen gevangen vandaag. Daarom organiseer ik een barbecue vandaag. Eet ge mee? Philip en Pascale komen ook.

MARJAN: Hoe is 't met Pascale?

URSULA: Goed. Voor zover ik weet hebben ze deze week nog geen ruzie gehad.

MARJAN: Dat consult bij madame Blanche is zijn geld dubbel en dik waard geweest.

(GUST luistervinkt)

URSULA: Absoluut. Als de geest van haar overleden man ons die raad niet gegeven had, was ik nog altijd een huissloof.

MARJAN: En ik zou nog altijd moreel onder druk gestaan hebben.

GUST: De vissen zijn gekuist. Mogen ze al op de barbecue?

URSULA: Nog niet. Als Philip de patatten gekookt heeft, moogt ge beginnen. We mogen meeëten van zijn patatten.

MARJAN: Als Thomas de koude schotel klaar heeft, zetten we die ook bij op tafel.

URSULA: Dat wordt feest. Ik ga me omkleden. *(af)*

(PHILIP en PASCALE met glas water op)

PHILIP: Voorzichtig, niks laten vallen. Ga zitten. Ik haal de aardappelen wel. *(af in caravan)*

PASCALE: *(zucht)* Ja, Philip.

PHILIP: *(Op met pot aardappelen. Struikelt, kiept de aardappelen om)* Verdomme, verdomme. En 't waren nu eens gelukke gekookte patatten. *(raapt aardappelen op)*

PASCALE: Wat zegt de dikke Van Daele over het woord "patatten", Philip?

PHILIP: Dat het streektaal is. Maar als ik geprikkeld ben, denk ik daar niet aan.

PASCALE: Wacht. Ik zal helpen.

PHILIP: Nee! Blijf zitten! Armen overeen en vingertje op de mond.

PASCALE: Nu hebben we geen aardappelen voor bij de forel.

PHILIP: Ik smeer wel wat boterhammen. Dat smaakt ook bij forel. *(af)*

PASCALE: Wat zijt gij toch verstandig, Philip! Gij hebt voor alles een oplossing. Voor Als ik u niet had... had ik nu geen waterbuik.

(THOMAS hijgend op zonder dagblad. Wil praten maar is buiten adem.)

MARJAN: Probeert gij iets te zeggen, schatje?

THOMAS: De... De...

MARJAN: Ge waart te laat? De winkel was gesloten?

THOMAS: De... De...

MARJAN: Ge hebt het wereldrecord verbroken! Dat hadt ge niet moeten doen zonder officiële instanties, schatje!

THOMAS: De gazetten...

MARJAN: ... waren uitverkocht?

THOMAS: Juist.

MARJAN: Niet erg, schatje. Ik heb nu toch geen tijd om de gazet te lezen. Ik moet me nog opmaken voor de barbecue van Ursula. Zoud gij nu eerst een paar eitjes zoudt wilen koken en in schijfjes snijden? En die komkommer uit de ijskast ook. En doe dat blik erwtes en worteltjes ook maar open. Maak er een mooie koude schotel van.

THOMAS: Mag... mag ik eerst even rusten?

MARJAN: O schatje! Ik heb u uitgeput. Ik had er rekening moeten mee houden dat ge niet meer van de jongsten zijt. Ik zal je vanavond een beetje sparen en je laten zien hoe ge fantastische sex kunt hebben in 60 seconden. En daarna doet gij maar eens een dutje.

GUST: Hoe kunt ge fantastische sex hebben in 60 seconden?

MARJAN: (*ondeugend tot Gust*) Hebt ge een minuutje?

THOMAS: Ik!... Ik heb een minuutje... als ik wat bekomen ben.

MARJAN: Jij moet eerst de koude schotel klaar maken, zoetje. Oh! En vergeet de sla en de tomaten niet, schat. Een koude schotel zonder sla en tomaten is zoals een vrouw zonder energieke echtgenoot: dat mist de basis.

(*THOMAS met de groenten af met groenten in caravan.*)

URSULA: (*Op met boeketje bloemen*) Als Philip de patatten klaar heeft, kan Gust beginnen bakken.

PASCALÉ: Ze waren klaar. Maar hij struikelde de patatten vielen op de grond. Nu is hij brood aan 't smeren.

URSULA: Dat is ook goed. Zullen we onze tafels in 't midden zetten en er een grote feesttafel van maken? Ik heb bloemen meegebracht. Die zetten we dan in 't midden. Hier Gust! Zet die bloemen in een vaas! (*geeft bloemen aan GUST*)

PASCALE: Ben ik blij dat gij komen uitleggen zijt hoe Philip patatten moest koken. Ik was zijn aangebrande patattenspijs zo beu als koude pap.

MARJAN: Waarom heb je hem niet gezegd hoe ge patatten moet koken?

PASCALE: Ik ben een onhandig vrouwtje, eh Marjan. Ik ken niets en ik weet niets. En dat is verdorie gemakkelijk! Philip doet nu alles. Hij heeft altijd de pretentie gehad alles beter te weten. Nu laat ik hem met alle plezier klungelen.

URSULA: Nu geeft gij hem punten.

PASCALE: Ik kàn hem geen punten geven. Hij buist in alles. Hij laat de patatten aanbranden, heeft al drie glazen gebroken, maakt 's morgens de pispot niet leeg, vergeet brood te halen. Daar moet ge mee leven, met zo'n onhandige vent! Een schoolmeester! Theorie met de vleet... maar de praktijk!

URSULA: Kunt gij dat tegen?

PASCALE: Ik gebruik nog altijd de truc van Marjan: eerst een slok water drinken en dan pas iets zeggen. Maar dàt begin ik stilaan beu te worden. Kijk eens wat een waterbuik ik daarvan gekregen heb.

URSULA: Ziet ge wel! Ik heb het nog gezegd.

MARJAN: Dat is geen waterbuik.

PASCALE: Jawel, want 't klotst.

MARJAN: Van water drinken krijgt ge geen waterbuik. Veel water drinken is zelfs gezond.

PASCALE: Wat is dit dan? Een muggebeet is het ook niet, eh?

(URSULA en MARJAN bekijken elkaar, glimlachen, wiegen met de armen terwijl ze het wijsje fluiten: "Wie zal er ons kindeke douwen...")

PASCALE: Nee! Dat is niet waar! Dat kan niet! Denkt gij dat?... JOEHOE!

(Square dance muziek. De dames dansen vrolijk. Naar het einde toe komen de mannen op. GUST met de bloemen in een vaas, PHILIP met een schaal boterhammen, THOMAS met een koude schotel.)

URSULA: Zet onze tafel hier in 't midden, Gust. Haal stoelen bij en begin te bakken.

MARJAN: (verleidelijk) Wilt ge onze tafel en stoelen er ook bijzetten, mijn fantastische minnaar?

PASCALE: Haal de onze ook, schat. We hebben iets te vieren!

PHILIP: Vieren?

PASCALÉ: Uw schitterend rapport! Ge hebt 10 op 10 voor handvaardigheid.

MARJAN: Daar hoort muziek bij. *(af)*

URSULA: Ik haal een fles wijn. *(af)*

PASCALÉ: En witte servietten. Die ik wel. Die kan ik niet laten kapot vallen. *(af)*

(De mannen werken somber)

GUST: Gij hebt precies geen goesting om te feesten.

THOMAS: Ik ben bekaf. Daarbij, ik ben geheelonthouder en ik lust geen forel.

GUST: En gij zijt precies ook niet in feeststemming?

PHILIP: Nee. Gij?

GUST: Als ge zo moet werken is feesten niet plezant. Als alles klaar staat en ge kunt met uw voeten onder tafel schuiven, dan ja... Ik ben bekaf. En dat noemen ze vakantie!

PHILIP: En ik dan? Alles moet ik doen. Koken, afwassen, bedden dekken, boodschappen... alles wat ons Pascale eigenlijk zou moeten doen. Ik ben afgepeigerd.

THOMAS: Ik doe ook al het werk. Marjan is zo... onweerstaanbaar.

GUST: Ik hou dat zo geen week meer vol.

PHILIP: Ik ook niet.

THOMAS: Ik wil rust! Vakantie!

URSULA: *(Op. Geeft GUST een fles wijn.)* Hier. Doe eens open!

PASCALÉ: *(Op. Geeft servetten aan PHILIP)* Wilt gij ze plooien en in de glazen zetten, Philip?

MARJAN: *(op met radio)* Zoek eens een post zoeken met, romantische muziek, schat?

(De mannen doen het gevraagde. De dames gaan aan tafel zitten.)

URSULA: De forellen zijn gaar, Gust. Ge moogt ze opdienen.

GUST: *(is de fles wijn nog aan 't openen)* Ik kan geen twee dingen tegelijk, hoor Ursula!

URSULA: Tut, tut. Een huisvrouw moet vier handen aan haar lijf hebben.

GUST: Doe dan zelf ook eens iets. Gij hebt deze vakantie nog niets gedaan dan met uw luie kont in een zetel zitten.

URSULA: Ik doe niets. Ik ben op vakantie. En als ge tegenpruttelt ga ik in bed ook op vakantie.

GUST: Daar ook?!... Dat gaat ge me toch niet aandoen?

URSULA: Zwijg dan en serveer de forellen. (*GUST gehoorzaamt*)

PASCALE: Schenk gij de wijn in, Philip?

PHILIP: Doet gij dat maar. Als ge voor uzelf water kunt inschenken zult ge ook wel glazen met wijn kunnen vullen.

PASCALE: Goed. Ik zal 't proberen. Hier zie. Het eerste glas is voor u. (*Geeft Philip een glas en giet.*)

MARJAN: (*merkt dat THOMAS bij de radio in slaap gevallen is*) Thomas!

(*THOMAS schrikt wakker en draait daardoor de volumeknop van de radio open. MINNIE schrikt, gilt en morst wijn over PHILIP's broek.*)

PASCALE: Oh Philip! Wat ben ik toch lomp geval. 'k Zal 't nooit leren!

PHILIP: Kom hier. Ik zal 't maar weer zelf wel doen.

MARJAN: Zoek nu eens een schone post, schat. En als ge hem gevonden hebt, kom dan dicht bij me zitten. Ik wil u voelen, kunnen strelen. Ik heb stoute ideetjes!

THOMAS: Van 't gedacht alleen al word ik moe! (zoekt muziek, daarna aan tafel.)

URSULA: Voor we beginnen, zou ik het glas willen heffen. Op de gezondheid... Kom, ga eens zitten, Philip! (wacht tot PHILIP zit) Voor we beginnen heffen we het glas op... Mag ik het zeggen, Pascale? (*Pascale knikt ja*) Daar gaan we dan! Een toast op Pascale, Philip en hun... baby!

PHILIP: Pascale! Is dat waar?!

PASCALE: Wist ge 't?

PHILIP: Ik twijfelde tussen een baby en een waterbuik.

PASCALE: Het klotst wel, maar 't is een baby!

PHILIP: Oh Pascale! (*knuffelt en kust PASCALE*)

GUST: Op jullie gezondheid en die van 't kindje.

URSULA: Op u gedrieën!

MARJAN: Op uw geluk! *(merkt dat Thomas slaapt)* Komaan, schat. Bij Philip en Pascale is een baby op komst. We toasten op hun geluk. Kom, toast mee.

THOMAS: *Ik ben een geheelonthouder, Marjan. Dat weet ge. En ik ben moe. (legt hoofd op tafel om verder te slapen)*

MARJAN: Zijt gij ooit al eens zat geweest, Thomas?

THOMAS: Nee. En nog nooit zo moe ook niet.

MARJAN: Met alle respect voor geheelonthouders, maar een echte man moet minstens één keer in zijn leven poepeloere zat geweest zijn. Iemand die zat geweest is kan de remmen losgooien, kan zich uitleven. Zou het niet plezant zijn als ge u zoudt mogen laten gaan, schat?

THOMAS: Ja. *(legt het hoofd weer op de tafel)*

MARJAN: *(heft THOMAS's kop op)* Vannacht wil ik een ongeremde Thomas meemaken. Dus doe me een plzeieren drink een glaasje wijn. *(Thomas nipt van de wijn)* Dit is een toast, Thomas! Dat wil zeggen: ad fundum. Komaan, laat zien dat ge een man zijt. *(Slaperig wil THOMAS zijn broek losmaken)* Nee! Dat is voor straks. Ad fundum wil zeggen: uw glas wijn tot op de bodem leegdrinken.

(THOMAS ledigt het glas. Vindt, na enkele glimlachjes in MARJAN's richting, een gemakkelijke houding en kan ongemerkt slapen.)

URSULA: *(op het ogenblik dat GUST wil beginnen eten)* Haal eens een andere fles wijn, Gust.

(GUST af)

PASCALE: Nu zal ik het vervolg wat kalmer aan moeten doen, Philip.

PHILIP: Nog kalmer? Kan dat?

URSULA: Aj ja. Aanstaaende moedertjes moeten in de watten gelegd worden.

PHILIP: Wil dat zeggen dat ik moet blijven doorploeteren zoals ik nu bezig ben? Dat ik gedurende... Hoe lang duurt dat ding?

PASCALE: Negen maanden.

PHILIP: Dat ik gedurende negen maanden moet blijven koken, oodschappen doen, bedden dekken?

PASCALE: En na de vakantie ook wassen, strijken, kuisen...

MARJAN: En na de bevalling komt nog de post-natale tijd.

URSULA: Dan heeft Pascale haar handen vol met baby voeden, luiers verversen, naar 't kinderheil gaan...

MARJAN: Dan wordt een vader pas écht vader.

(GUST op)

URSULA: Doe de glazen nog maar eens vol, Gust.

GUST: Ja maar Ursula, mijn vis wordt koud!

URSULA: Ingieten, of ge hebt koude voeten vannacht!

(GUST bedient iedereen van wijn)

MARJAN: Uw vis is opgediend, schatje.

THOMAS: (terwijl hij verder slaapt) Dank u.

MARJAN: Zoudt ge er eens niet van proeven?

THOMAS: Ja,ja.

(Iedereen eet, GUST schenkt wijn, THOMAS eet slapend van de vis, tot hij beseft dat hij geen vis lust. Hij neemt de vis uit de mond en probeert met "pswswws" de aandacht van een onzichtbare kat te trekken)

MARJAN: Probeert gij mijn aandacht te trekken om iets liefs te zeggen, mijn machooke?

THOMAS: Nee! Euh... Ja, euh... Lekkere vis.

MARJAN: Lust gij vis? Gij verbaast me elke dag meer en meer, darling!

PASCALÉ: Dan heffen we nu het glas op de peter en meter. Op Marjan en Gust. Als ge wilt, tenminste?

MARJAN: Met alle plezier, Pascale. *(heft het glas)*

GUST: *(wilde net beginnen eten)* Kan dat niet een beetje wachten?

URSULA: Peter wordt ge maar één keer. Eten kunt ge altijd. Vooruit! Hef uw glas!

PHILIP: Op de peter en de meter van onze eerstgeborene!

(Allen, behalve THOMAS, toasten)

MARJAN: Komaan Thomas. Toasten!

(THOMAS grijpt slaperig de bloemenvaas en drinkt er van. Na de toast wil GUST eindelijk beginnen eten)

URSULA: Haal eens een vod, Gust. Ik heb gemorst. *(merkt GUSTs ontevredenheid)* Denk aan uw koude voeten, schatje!

(GUST knorrig af)

MARJAN: Excuseer me eventjes. *(af in caravan)*

(THOMAS profiteert van haar afwezigheid om zijn vis op Marjans bord te leggen en dan te slapen)

PASCALÉ: *(lichtjes dronken, zingt)* "So ein Tag, so wunderschön wie heute, so ein Tag, der wurde nie vergeh'n." Dat wist gij niet, eh Philip, dat ik zo schoon kon zingen?

PHILIP: Mogen zwanger vrouwen wel alcohol drinken?

PASCALÉ: Nee, maar na vandaag doe ik helemaal niets meer. Zelfs niets ongezonnds meer.

(Inmiddels heeft GUST de vlek opgekuist en wil beginnen eten)

URSULA: Ge moogt afruimen, Gust.

GUST: Maar ik heb nog niet gegeten!

URSULA: Dat kunt ge straks ook. Zorg eerst voor de gasten.

(GUST ruimt de tafel af.)

MARJAN: *(op)* Thomas schatje! Gij hebt de pispot nog niet leeg gemaakt.

THOMAS: Oh ja. De pispot. *(slaapwandelt de caravan in)*

URSULA: *(als GUST weer net van de vis wil bijten)* Dat zijt gij ook vergeten.

GUST: Dat doe ik morgen wel.

URSULA: Gij maakt "nu" de pot leeg, of ik ga "nu" voor u bedsokken kopen!

(GUST af in caravan)

PASCALÉ: Onze pot is ook nog niet leeg, eh Philip?

PHILIP: Ik ben al weg. *(af)*

(De dames kraaien victorie)

PASCALÉ: We hebben ze liggen!

URSULA: Ons bedje is gespreid.

MARJAN: Wij leven voortaan als God in Frankrijk. Wat zeg ik? Als God in de Ardennen!

URSULA: Ik ben van 't werken vanaf!

PASCALÉ: Philip legt me van nu af in de watten.

MARJAN: En Thomas blijftl me verwennen!

PASCALÉ: Een toast op madame Blanche!

URSULA: Een toast op de geest van haar overleden vent!

MARJAN: Op zijn goede raad!

(Dames drinken. Dan mannen gelijk op, met ieder een nachtemmer.)

PHILIP: Dit is eigenlijk wel niet het moment om een nachtemmer te gaan ledigen, eh Pascale?

PASCALÉ: Beschouw het als maar een pré-paternale oefening, schatje. Onze baby houdt binnenkort ook geen rekening met uw tijdschema.

GUST: Moet ik dat NU? IK heb nog niet gegeten.

URSULA: Och, uw vis toch al koud. Of ge die nu opeet of straks maakt geen verschil.

THOMAS: Poe...poe...

MARJAN: Als ge uw poezeke zoekt, ik ben hier, schatje.

THOMAS: Poe... poe.. 'k Ben precies poepeloere. Want ik zie twee mannen met een pispot.

MARJAN: Maak dan maar rap die twee pispotten leeg. En als ge terug zijt, vindt ge twee Marjannen in uw bed!

THOMAS: Twee! Dat besterf ik.

(GUST, PHILIP en THOMAS af)

DOEK

(GUST, THOMAS en PHILIP met pispotten op voor het doek. Inmiddels kan achter het doek de waarzegsterskamer opgebouwd worden.)

THOMAS: Zie me hier lopen met twee pispotten. (weent) En als ik terugkom liggen er twee Marjannen in mijn bed!

PHILIP: Wat moeten de mensen van ons denken?

GUST: Dat we onder de sloef liggen. Wat anders?

PHILIP: Nu ge 't zegt! . Ik ben een pantoffelheld geworden. Ik doe al wat Pascale zegt.

GUST: Vroeger kon ik profiteren van de vakantie. Maar nu... Ik heb zelfs geen tijd om te eten. Ik ben de kok, de garçon, de meid en de WC-madame.

PHILIP: Sedert we naar deze camping zijn, is ons leven veranderd.

GUST: Ja. Hier is 't begonnen. Sedert we hier zijn, draagt ons Ursula de broek.

THOMAS: En Marjan haar Eva's kostuum.

GUST: Zou het iets te maken hebben met hun bezoek aan die madame Blanche?

PHILIP: Welke madame Blanche?

GUST: Ik heb onze vrouwen iets horen zeggen over een raadpleging bij een madame Blanche. Ursula zei toen dat ze blij was dat ze naar de raad van een gestorven vent geluisterd had.

PHILIP: Ze zijn een waarzegster gaan consulteren over het weer tijdens de vakantie. Zou daar de oorzaak zijn? Zou ons Pascale behekst zijn?

THOMAS: Mijn Marjan is ieder geval een heks. Ze betovert mij.

PHILIP: Er moet bij die Madame Blanche iets gebeurd zijn.

GUST: Met een gestorven vent.

PHILIP: Als daar de reden van onze slavernij ligt, moeten wij daar naartoe. Deze situatie kan zo niet blijven duren. Heeft iemand het adres?

GUST: Dat vind ik wel. Als ik mag werken als een vrouw, kan ik ook overal in snuffelen zoals een vrouw.

PHILIP: Goed. Zodra gij het adres hebt gaan we die madame Blanche bezoeken. *(tot THOMAS, die inmiddels dubbend op de nachtemmer zit:)* Kom jongen. We hebben gevonden waar we moeten zijn om van deze last vanaf te geraken.

THOMAS: Oh! Gaan we het hier wegkiepen? Mij goed. *(wil inhoud van de nachtemmer in de zaal gooien. GUST en PHILIP houden hem tijdig tegen.)*

GUST: Kom joh. De toiletten zijn ginder.

(GUST, THOMAS en PHILIP af. Daarna doek open. Decor: de waarzegsterskamer zoals in de proloog. MADAME BLANCHE leest een damesblad. Er wordt gebeld.)

MADAME BLANCHE: (zet pruik op) Gerard! Volk! Zet de cassette-recorder al maar op.

GERARD: *(off set)* Ja Siska.

MADAME BLANCHE: En zorg op tijd voor de lichteffecten.

GERARD: Ja Siska.

(Lugubere muziek. Gust, PHILIP en THOMAS op.)

PHILIP: Kijk! Een vampier!

THOMAS: Dat is geen vampier.

PHILIP: Jawel! Er hangt bloed aan haar mond.

THOMAS: Dat is de laatste nieuwe kleur van Lancome. Marjan heeft die ook. Die krijgt ge gratis bij twee pakjes Always.

MADAME BLANCHE: Komt u binnen, heren.

GUST: Ik zie niet waar ik loop! Kunt ge niet wat meer licht maken, madame?

MADAME BLANCHE: De waarzeggerij is een occulte wetenschap die tussen schemer en duisternis beoefend wordt. Waarmee kan ik u van dienst zijn? De tarieven zijn als volgt: 500 frank voor toekomstvoorspelling uit koffieprut. 1000 frank voor toekomstvoorspelling met tarot-kaarten. 1500 frank voor het raadplegen van de glazen bol. En 2000 frank voor een séance met het oproepen van een geest naar keuze.

THOMAS: Wat wilt gij?

GUST: Voor mij een Hoegaarde.

PHILIP: Wij willen geconsulteerd worden over onze vrouwen, madame. Wij liggen alle drie onder de sloef.

GUST: Wij willen eens praten met uw gestorven vent.

MADAME BLANCHE: Ah, een consult van een geest. Dat is dan 2000 frank.

PHILIP: Dat is wel duur, eh.

GUST: Als ik daarmee ons Ursua terug aan 't werk krijg, is dat niks te veel.

(Philip betaalt)

MME. BLANCHE : Mag ik dan nu om stilte verzoeken, zodat ik me kan concentreren.
(Mme. Blanche hocus-pocust over de glazen bol, lichteffecten en lugubere muziek.)
 Leg nu uw handen op de tafel en zoek handcontact met diegene die naast u zit. Sluit de ogen en ontspan en maak uw gedachten leeg. Gerard, mijn dierbare overleden echtgenoot die rondwaart in de eeuwigheid laat uw geest tot ons komen. Daal neer, Gerard, in deze magische kring en spreek tot ons... *(Gerard kruipt onder de tafel)* Kom onder ons, Gerard, en verlicht onze geesten. *(Slaakt een ijzelijke kreet en daveret.)* Gerard! Zijt ge hier? Geef ons een teken, Gerard. *(Gerard laat de tafel driemaal op de grond bonken.)* O geest van mijn dierbare echtgenoot, verruimt door de ontbinding van uw lichaam, de hier aanwezige mannen gaan gebukt onder de heerschappij van hun vrouwen...

GERARD : *(Met grafstem)* Sukkelaars!

GUST: Ons Ursula is in staking, mijnheer de geest. Ze wil niks meer doen. Ik moet alles doen.

PHILIP: Ik ook! Ik moet ook alles doen!

THOMAS Mijn vrouw chanteert me met haar lijf.

PHILIP: Wij zijn radeloos.

GERARD: Willen jullie een ideale echtgenote?

MADAME BLANCHE: *(stampet onder tafel)* Natuurlijk willen ze dat, kalf.

GERARD: *(komt tevoorschijn)* Siska! Geef die mannen hun geld terug!

MADAME BLANCHE: Gerard! Ge ruineert mijn sceance!

GERARD: Deze mannen zijn mijn lotgenoten. Zij krijgen gratis advies. *(tot de heren)*
 Af en toe moet ge op uw strepen staan, mannen. Doe soms de afwas eens, kook eens iets lekker, geef haar een complimentje. Maar houd de verdeling van de taken evenredig. *(tot Madame Blanche)* En nu gaat gij de afwas eens doen, eh schat? Ik ga met deze mannen een pint drinken. Aan de toog krijgen ze van mij nog meer wijze raad.

EINDE